Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΙΣΤ' ΤΟΜΟΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1950

ΑΡΙΘΜ 370

ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟΝ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ, ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΩΝ

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ Α Ω ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τὴν 12ην Ὀκτωβρίου συνεκλήθη εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διδασκαλικὸν συνέδριον ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῇ συμπράξει τῶν Διδασκαλικῶν Συλλόγων.

Ἑβδομήκοντα καὶ πλέον διδάσκαλοι παρέστησαν εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο τὸ ὁποῖον κατέδειξεν ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ ἐνεφύσησε νέαν πνοὴν εἰς τὴν ἐκπαίδευσίν μας.

Προηγήθη ἱεροτελεστία κατὰ τὴν ὁποίαν προσηυχήθησαν πάντες ὑπὲρ τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν Πατριάρχου Ἀθηναγόρα, ὀργανωτοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἀμερικῇ, τοῦ Βασιλέως Παύλου, καὶ τοῦ Προέδρου Χάρρυ Τροῦμαν, ἐτήρησαν δὲ μονόλεπτον σιγὴν ὄρθιοι εἰς μνήμην τῶν εἰς Κύριον ἀποδημησάντων διδασκάλων.

Τὸ συνέδριον ἤνοιξε διὰ μνημειώδους λόγου τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαήλ. Ὡμίλησαν ἐπίσης οἱ Ἐπίσκοποι Νύσσης Γερμανός, Ἐλαίας Ἀθηναγόρας καὶ Ναζιανζοῦ Ἰεζεκιήλ, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου Αἰδ. Ε. Ἀγγελίδης, ὁ προεδρεύων Αἰδ. Βασίλ. Εὐθυμίου ἀντιπροσωπεύσας τὸ Μικτὸν Συμβούλιον, καὶ ὁ παρεπιδημῶν πρώην ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Θεόδ. Τουρκοβασίλης, ὁ ὁποῖος ἔδωκε ζωηρὰν εἰκόνα τῆς ἐπιτελουμένης ἀνασυγκροτήσεως ἐν Ἑλλάδι.

Ἦτο παρὼν καὶ ὁ παρεπιδημῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ βουλευτὴς Θεσσαλονίκης κ. Κ. Ἀποσκίτης. Τὴν Κεντρικὴν Φιλόπτωχον ἀντιπροσώπευε ἡ κ. Ἐρ. Βραχνοῦ.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γραφείου κ. Ν. Βαβούδης παρουσίασε τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου κ. Γ. Καραμάνον τῆς «Ἀτλαντίδος», κ. Γ. Καβρίκαν καὶ κ. Μίναν Ἰωαννίδου τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος», τὸν κ. Λεων. Στελλάκην, τὸν κ. Ἐμμ. Ἀθανασιάδην καὶ καν Μαρίαν Βρυωνίδου τῆς «Φωνῆς τῆς Ἀμερικῆς» καὶ ἐτόνισε τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου πρὸς τὴν Ἐκπαίδευσιν.

Κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν καὶ ἐν μέσῳ παρατεταμένων χειροκροτημάτων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ ἐδέχθη νὰ προεδρεύσῃ τοῦ συνεδρίου, ἐζήτησεν ὅμως συμπρόεδρον ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν διὰ νὰ φανῇ ὅτι τὸ συνέδριον εἶναι τῶν διδασκάλων. Τὸ συνέδριον ἀνέδειξε τὸν κ. Ἐμμ. Ἀθανασιάδην τσαίαρμαν, τὴν δίδα Αἰκ. Ἀναγνωστοπούλου ἀντιπρόεδρον καὶ τοὺς κυρίους Ἰ. Τζώρτζην καὶ Μιχ. Λιάτσην γραμματεῖς.

Προτάσει τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τὸ συνέδριον ἀπεδέχθη ψηφίσματα ἐκφράζοντα τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Παναγιώτατον Πατριάρχην Ἀθηναγόραν, παράκλησιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἐν Ἀθήναις, ὅπως διαβιβάσῃ τὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς διδασκάλους τῆς Ἑλλάδος, τὴν εὐχὴν εἰς τὴν Πρεσβείαν τῆς Κύπρου, ὅπως ἑνωθῇ ἡ Ἑλληνικὴ νῆσος μὲ τὴν Ἑλλάδα, καὶ εὐχαριστήρια πρὸς τὸν τύπον.

Ἀκολούθως οἱ πρόεδροι τῶν Διδασκαλικῶν Συνδέσμων Νέας Ὑόρκης, δὶς Ἀναγνωστοπούλου καὶ Νέας Ἀγγλίας κ. Σάββας Σαββίδης, ἀνέγνωσαν ὑπομνήματα τῶν ὀργανώσεών των, ὁ δὲ κ. Βαβούδης ἀνέγνωσε τὸ ὑπόμνημα τοῦ Προέδρου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου Σικάγου κ. Γ. Δρόσσου, μὴ δυνηθέντος νὰ παραστῇ.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Ν. Βαβούδης ἔκαμε προγραμματικὰς εἰσηγήσεις.

Δώδεκα διδάσκαλοι ἀνέγνωσαν θέματα παιδαγωγικά, ἄλλοι δώδεκα ὡμίλησαν ἐκ τοῦ προχείρου περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ ὅλοι σχεδὸν ἔλαβον μέρος εἰς τὰς συζητήσεις περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς θέσεως τῶν διδασκάλων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ συνεδρίου ὁ μουσικοσυνθέτης κ. Ν. Ρουμπάνης παρουσίασε θαυμάσιον μουσικὸν πρόγραμμα μὲ τὰ νέα παιδαγωγικὰ ἄσματα ἀπὸ τὸ νεωστὶ ἐκδοθὲν βιβλίον του «Φόρμιγξ» ἐκτελεσθέντα ἀριστοτεχνικῶς ὑπὸ τῆς χορῳδίας τῆς Κοινότητος Μάουντ Βέρνον, τὴν ὁποίαν διευθύνει οὗτος.

Ἐπιστέγασμα ὑπῆρξε τὸ δεῖπνον τὸ ὁποῖον παρέθεσεν ὁ Διδασκαλικὸς Σύνδεσμος Νέας Ὑόρκης πρὸς τιμὴν τῶν συνέδρων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ. Παρέστησαν καὶ ὡμίλησαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Πρεσβευτὴς Ἐξοχ. κ. Κύρου, ὁ Γενικὸς Πρόξενος ἐντιμ. κ. Πούμπουρας, ὁ στρατηγὸς κ. Κατσώτας, ὁ πρόεδρος τοῦ Καθεδρικοῦ κ. Ἀρ. Γεωργιάδης, ὁ κ. Βαβούδης, ὁ κ. Σαββίδης, ἡ δὶς Ἀναγνωστοπούλου καὶ ὁ κ. Παλλάδιος. Ὁ κ. Δ. Αὐλωνίτης πλὴν τῆς μουσικῆς παρουσίασε καὶ ἑλληνικὴν ταινίαν ἐξελισσομένην ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως.

GREEK ARCHDIOCESE
10 EAST 79th STREET
NEW YORK 21, N. Y.

Εἰς τὸ ὑπὲρ τῶν Ἱδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἐκπαιδευτικὸν Ταμεῖον προσφέρω διὰ τῆς ἐσωκλείστου ἐπιταγῆς δολλ.....

Ὄνομα .....

Ἀριθμός, Δρόμος .....

Πόλις, Πολιτεία .....

THE ORTHODOX OBSERVER
VOL. XVI. No. 370. — NOVEMBER, 1950.
Established 1934
A record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U. S. A.
Published monthly by
The Greek Archdiocese Publications Association
Ph. Angelatos, D. D., editor
at 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.
Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3, 1879.
SUBSCRIPTIONS
United States:
For One year $3.00. — For two years $5.00.
Other countries $3.50 per year.
Fifteen Cents A Copy

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. 10 East 79th Street. New York 21. N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. Ἀριθ. 370 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1950

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΗΡΥΤΤΕΙ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

«Ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ μεταδώσωμεν τὴν λαμπάδα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ μᾶς διαδεχθῶσιν.»

Κηρύττων τὴν ἔναρξιν τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνεδρίου ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος προοιμίασε τὰς ἐργασίας διὰ τῆς ἀκολούθου μνημειώδους ὁμιλίας:

Χαίρω χαρὰν μεγάλην διότι βλέπω σήμερον συνηγμένους ὑπὸ τὴν στέγην τὴν φιλόστοργον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς τόσους ἐκπροσώπους τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου τῶν Κοινοτήτων τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας.

Εὔχομαι δὲ ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας ὅπως, ὁ ἐπουράνιος κοινὸς Πατὴρ πάντων ἡμῶν, διὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, φωτίσῃ καὶ καθοδηγήσῃ πάντας ἡμᾶς, ἵνα ἐν πνεύματι ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ κατανοήσεως διεξαγάγωμεν τὰς σημερινὰς ἡμῶν ἀδελφικὰς συνομιλίας ἵνα σημειώσουν αὗται σταθμὸν βελτιώσεως καὶ τῆς διδασκαλίας τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ εὐλογημένῃ ταύτῃ χώρᾳ, καὶ τῆς καταστάσεως τῶν διδασκόντων καὶ διδασκουσῶν τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα.

Μὲ τὴν ἔκφρασιν αὐτὴν τῆς διαπύρου μου εὐχῆς ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς καταστάσεως τῶν διδασκόντων τὴν Ἑλληνικήν, νομίζω ὅτι καθορίζεται καὶ ὁ σκοπὸς τῆς σημερινῆς εὐοιώνου συναντήσεως ἡμῶν. Ἐπιθυμία ὁλόψυχος, καὶ πόθος διακαὴς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς εἶναι ὅπως ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς καὶ ἡ ἐκμάθησις τῶν Ἑλληνικῶν γίνῃ κάτι τὸ συνειδητὸν εἰς τὰς ψυχὰς τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας, γίνῃ πνευματικὴ ἀνάγκη. Θέλομεν ἡ Ὁμογένεια νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα δὲν εἶναι ὡσὰν μιὰ ἀπὸ τὰς ἄλλας γλώσσας διαφόρων Ὀρθοδόξων λαῶν καὶ ἐθνῶν, ποὺ κατοικοῦν εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἀλλ' εἶναι μία γλῶσσα προνομιοῦχος, προνομιοῦχος ἀφότου τὸ πρῶτον ἐλαλήθη εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον μέχρι σήμερον, μιὰ γλῶσσα τὴν ὁποίαν θεωρεῖ τιμὴν μεγάλην νὰ γνωρίζῃ κάθε ἄνθρωπος διανοούμενος, τὴν ὁποίαν, συνεπῶς, θὰ ἔπρεπε νὰ προσπαθοῦν καὶ νὰ θέλουν νὰ τὴν μάθουν καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἐγεννήθησαν εἰς τὴν πατρίδα τὴν Ἑλληνικήν, καὶ ἐκεῖνοι ποὺ κατάγονται ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Δὲν εἶναι καθόλου παράδοξον, ἀλλὰ τουναντίον πολὺ εὐνόητον νὰ δεικνύῃ ἀδιαφορίαν ὡς πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς μητρικῆς του γλώσσης ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ρῶσσος, Πολωνός, Οὐκρανός, Σῦρος, Καρπαθορρῶσος, Βούλγαρος καὶ Ἀλβανός, καὶ νὰ θέλῃ νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Θ. Λατρείαν διὰ τῆς Ἀγγλικῆς. Διότι καμμία ἀπὸ αὐτὰς τὰς γλώσσας δὲν ἔχει τὴν τιμὴν καὶ δόξαν, ποὺ ἔχει ἡ Ἑλληνική, ἡ γλῶσσα τῶν ἀθανάτων Ἑλλήνων κλασσικῶν συγγραφέων, τοῦ Ἡροδότου καὶ τοῦ Θουκυδίδου, τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ Ὁμήρου καὶ τοῦ Ἡσιόδου, τοῦ Δημοσθένους καὶ τοῦ Ἱπποκράτους, τοῦ Πινδάρου καὶ τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Εὐριπίδου καὶ τοῦ Σοφοκλέους, τὰ αἰωνόβια ἔργα τῶν ὁποίων κοσμοῦν ὅλας τὰς βιβλιοθήκας τῶν μεγάλων πόλεων ἀμφοτέρων τῶν Ἠπείρων, καὶ ἀπασχολοῦν τὰς μεγαλειτέρας ἐπιστημονικὰς διανοίας καὶ θὰ τὰς ἀπασχολοῦν ἐφόσον ὑπάρχει κόσμος, διὰ νὰ σχολιάζωνται καὶ συνεχῶς νὰ βλέπουν τῆς δημοσιότητος τὸ φῶς εἰς ποικίλας ἐκδόσεις κριτικὰς καὶ στερεοτύπους τοιαύτας.

Καμμία ἀπὸ τὰς γνωστὰς γλώσσας δὲν εἶχε τὴν μοναδικὴν τιμὴν καὶ τὸ ἐξαιρετικὸν προνόμιον νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τῆς Θ. Προνοίας διὰ νὰ γραφῇ εἰς αὐτὴν καὶ νὰ κηρυχθῇ δι' αὐτῆς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴν τὴν μοναδικὴν τιμὴν καὶ αὐτὸ τὸ ἐξαιρετικὸν προνόμιον εἶχε μόνον μία γλῶσσα ἡ Ἑλληνική, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας ἔλεγον τὸ περίφημον ἐκεῖνο «πολλαὶ μὲν γλῶσσαι θνητοῖς μία δ' ἀθανάτοις». Αὐτὴν

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἰδιαιτέραν συμπάθειαν τρέφοντες πρὸς ἀγαπητὸν διδασκαλικὸν κόσμον, συγχαίρομεν ἐπὶ συνεδρίῳ, εὐχόμενοι πλήρη ἐπιτυχίαν.

† ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

τὴν γλῶσσαν ἔφερε καὶ διέδωσεν εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολὴν μέχρι τῆς Βαβυλῶνος, ὁ ὑπὸ τῆς Θ. Προνοίας ὁρισθεὶς πρόδρομος τῶν ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἀλέξανδρος, ὅστις διαδώσας τὴν γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν εἰς τὰς χώρας τὰς ὁποίας κατελάμβανε καὶ ἐξεπολίτιζε, διευκόλυνε τὸ ἔργον τῶν Ἀποστόλων τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου. Εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτὴν ἐκήρυξε τοῦ Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἰουδαῖος, ὁ φανατικὸς φαρισαῖος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, ὁ Παῦλος, εἰς ὁλόκληρον τὸν τότε γνωστὸν πέριξ τῆς Μεσογείου κόσμον. Καὶ τὸ πραγματικῶς παράδοξον καὶ τὸ πραγματικῶς ἐκπληκτικὸν εἶναι ὅτι ὁ μέγας αὐτὸς τῆς Χριστιανωσύνης Ἀπόστολος γράφων πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Ρώμης τὴν μεγαλειτέραν καὶ τὴν θεολογικωτέραν τῶν ἐπιστολῶν του, τὴν ἔγραψεν εἰς τὴν Ἑλληνικήν, ὅπως καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς ἐπιστολάς του, διότι, ὅπως παρατηροῦν οἱ μεγάλοι σύγχρονοι θεολόγοι οἱ γράψαντες περὶ τοῦ Παύλου λ. χ. ὁ DEISSMAN, ὁ Χέλτσνερ, ὁ Σαβατιέρ, ὁ Φαρὰρ καὶ ἄλλοι, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐὰν ἤθελε κανεὶς ἄνθρωπος τῶν γραμμάτων νὰ γράψῃ ἢ νὰ κυκλοφορήσῃ συγγράμματά του εἰς τὴν τότε ἀπέραντον Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν, ἡ γλῶσσα τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιήσῃ, ἂν ἤθελε τὸ σύγγραμμά του νὰ γίνῃ καταληπτὸν ἀπὸ ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ Ἑλληνική.

Ἔρχονται ἔπειτα οἱ μεγάλοι πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἀνέδειξαν καὶ ἐπλάτυναν κατὰ βάθος καὶ κατὰ πλάτος τὰς χριστιανικὰς ἀληθείας, οἵτινες κατώρθωσαν αὐτὸν τὸν ἄθλον διότι ἐκτὸς τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς ἁγίας ζωῆς ποὺ τοὺς διέκρινε, ἦσαν καὶ ἐγκρατεῖς καὶ βαθεῖς γνῶσται τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ μελετηταὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν Ἑλληνικῶν κλασσικῶν συγγραφέων. Ἀρκεῖ νὰ μελετήσῃ κανεὶς τὸ περίφημον ἔργον τοῦ πνευματικωτέρου τῶν πατέρων, τοῦ Μ. Βασιλείου, τὸ τιτλοφορούμενον «πῶς ἂν ἐξ Ἑλληνικῶν λόγων ὠφελοῖντο οἱ νέοι» διὰ νὰ κατανοήσῃ τὴν βαθεῖαν γνῶσιν τῶν συγγραμμάτων τῶν Ἑλλήνων κλασσικῶν συγγραφέων, τὴν ὁποίαν εἶχον καὶ διὰ τὴν ὁποίαν διεκρίνοντο οἱ μεγάλοι Ἕλληνες πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, διότι τοὺς ἐξόχους τιμητικοὺς τίτλους ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, διὰ τῆς ὁποίας σήμερον ὁμιλεῖ ἡ ἐπιστήμη εἰς ὅλους της τοὺς κλάδους καὶ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς της. Διότι ἂν κανεὶς πρὸς στιγμὴν κάμῃ μίαν ἀφαίρεσιν τῶν ἐπιστημονικῶν ὅρων ἀπὸ τὰς ἐπιστήμας—θὰ εὑρεθῇ εἰς πλήρη καὶ παντελῆ ἀδυναμίαν νὰ ἐκφράσῃ τὰ διανοήματά του ἐπιστημονικῶς, θὰ ἀπογυμνώσῃ πᾶσαν ἐπιστήμην ἀπὸ τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ, ἐκθέτει, γράφει τὰς σκέψεις της, τὰ ἐπιχειρήματά της καὶ τοὺς ὁρισμούς της. Καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξοβελισθῇ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φιλοσοφία καὶ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς διανοήσεως, ἀναμφιβόλως δὲν θὰ ἔμενε τίποτε παρὰ μόνον ἄγνοια καὶ ἀπαιδευσία καὶ θὰ ἐξέλειπε πᾶσα ἐπιστήμη. Ἐνῷ τοὐναντίον ἂν θὰ ἦτο δυνατόν, χάριν πειραματισμοῦ, νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς ἐπιστήμης μιὰ ἀπὸ τὰς γλώσσας τὰς ὁποίας προανέφερα μὲ τὰ συγγράμματά της καὶ τὰ ἐπιστημονικά της ἐπιτεύγματα, αἱ ἐπιστῆμαι χωρὶς καμμίαν ἀπώλειαν, χωρὶς καμμίαν διαφορὰν θὰ ἐξηκολούθουν νὰ ὑπάρχουν καὶ νὰ ὁμιλοῦν καὶ νὰ διανοοῦνται ὅπως καὶ πρὶν γίνῃ ἡ καθ' ὑπόθεσιν ἀφαίρεσις.

Αὐτὸν τὸν θησαυρὸν τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς μας γλώσσης ἔχομεν καθῆκον νὰ διαφυλάξωμεν. Ἡμεῖς οἱ λαμπαδοφόροι τῆς παρούσης γενεᾶς ἔχομεν ὑποχρέωσιν τὴν λαμπάδα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων νὰ τὴν μεταδώσωμεν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ μᾶς διαδεχθοῦν καὶ ἐδῶ εἰς αὐτὴν τὴν μεγάλην καὶ τὴν εὐλογημένην χώραν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα.

Ἀγαπῶμεν τὴν Ἀμερικὴν καὶ θέλομεν τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖόν της. Ἀγαπῶμεν τὴν Ἀμερικήν, ὅπως ἀγαπῶμεν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἀγαπῶμεν τὴν Ἀμερικὴν καὶ προσευχόμεθα διηνεκῶς πρὸς τὸν Θεὸν νὰ τὴν διατηρῇ ἀκμαίαν, κραταιάν, μεγάλην, παντοδύναμον. Καὶ ἐπειδὴ τόσον ἀγαπῶμεν τὴν Ἀμερικὴν δι' αὐτὸ ἀγαπῶμεν τόσον καὶ τὴν γλῶσσάν της τὴν ἐπίσημον, τὴν Ἀγγλικήν. Καὶ ἐπειδὴ τόσον ἀγαπῶμεν τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν ἐπίσημόν της γλῶσσαν τὴν Ἀγγλικήν, δι' αὐτὸ ἀγαπῶμεν καὶ πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν—διότι, ὅπως καὶ πολλοὶ Ἀμερικανοὶ μέχρι τοῦδε διεκήρυξαν—μόνον ὁ καλὸς Ἕλλην εἶναι καὶ καλὸς Ἀμερικανὸς πολίτης καὶ μόνον ὁ Ἕλλην ὁ ὁποῖος δὲν περιφρονεῖ τὴν γλῶσσάν του εἶναι καὶ καλὸς Ἀμερικανός, εἰς τὸν ὁποῖον δύναται νὰ στηρίζεται ἡ Ἀμερικανικὴ Δημοκρατία.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ ἤθελον καὶ ἐδῶ νὰ ἀναφέρω ὅσα λέγει περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκμαθήσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς ὁ ἀείμνηστος Ἀμερικανὸς καθηγητὴς Κάρολος Μπράουν.

«Ὅσοι ἔχουν πίστιν εἰς τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ πεισθοῦν ὅτι ἀξίζει καὶ ὅτι πρέπει νὰ διδάσκωνται τὰ Ἑλληνικά... Κάμετε τὰ παιδιά σας νὰ ἀγαπήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Καὶ ὅταν τὰ Ἑλληνόπουλα ἀποκτήσουν μιὰ φορὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, θὰ ἐπιθυμήσουν τότε νὰ εἰμποροῦν καὶ νὰ τὴν γράφουν, καὶ μάλιστα νὰ τὴν γράφουν σωστά...

»Λέγω καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ θὰ μελετᾶται εἰς αὐτὴν τὴν χώραν κατὰ τὰς προσεχεῖς δεκαετίας. Εἰσέρχεται καὶ πάλιν εἰς τὰ Κολλέγια καὶ Πανεπιστήμιά μας. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ χώρα μας συναισθάνεται τὴν σημασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου εἰς τὴν γλῶσσάν μας, τὴν λογοτεχνίαν καὶ ζωήν μας καὶ ἡ συναίσθησις αὐτὴ θὰ ἐνταθῇ μεγάλως εἰς τὸ μέλλον...Διατί οἱ Ἕλληνες

ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΗΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟΣ

Ὑπὸ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΥΣΣΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν σχολεῖον ἐν Ἀμερικῇ ἱδρύθη τὸ 1907 εἰς Βοστώνην καὶ κατὰ τὸν ἴδιον περίπου χρόνον ἱδρύθη τοιοῦτο καὶ εἰς Λόουελ. Βέβαια ἡ ἵδρυσις Ναῶν προηγήθη, διότι οἱ μετανάσται ἤρχοντο εἰς Ἀμερικήν, σχεδὸν ὅλοι ἀνύπανδροι. Μόνον μὲ τὴν δημιουργίαν οἰκογενειῶν ἔγινεν αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη ἱδρύσεως σχολείων εἰς τὰς Κοινότητας.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τὴν ἰδίαν περίπου ἐποχήν, δηλ. ἀπὸ τοῦ 1907, ἤρχισαν νὰ εἰσπράττουν χρήματα διὰ τὴν ἵδρυσιν ἑλληνικοῦ σχολείου, ἐπρωτοστάτησε δὲ ὁ Σύλλογος τῶν Ἑλλήνων Ζαχαροπλαστῶν Ν. Υ., δώσας ἀρκετὰ χρήματα. Ὀλίγον ἀργότερον, κατὰ τὸ 1910, ὁ ἐν Ν. Υ., Σύλλογος Ἑλλήνων Ἀνθοπωλῶν εἶχε κάμει ἔρανον 30,000 δολλαρίων, ἠγοράσθη δὲ εἰς Μπρὸνξ τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον εἰς τὴν Πολιτείαν Νέας Ὑόρκης.

Εἰς τὸ Σικάγον, κατὰ τὸ 1908, ἱδρύθη τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον «Σωκράτης». Τὸ σχολεῖον αὐτὸ συνετηρεῖτο ἀπὸ τὸν σύνδεσμον τῆς Κοινότητος Σικάγου (Ἁγ. Τριάδος).

Πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ὅλα τὰ προαναφερθέντα σχολεῖα ἱδρύθησαν ὡς καθαρῶς Ἑλληνικὰ Σχολεῖα. Ἀργότερον ἱδρύθη καὶ ἄλλο σχολεῖον εἰς Σικάγον, τὸ λεγόμενον «Κοραῆς» ἀνῆκον εἰς τὴν Κοινότητα Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ ὀλίγον ἀργότερον τὸ τῆς Μοντρεάλης.

Ἀπὸ τοῦ 1907 ἕως 1930 συχνὰ ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς εὑρέθη διηρημένος εἰς τὰ κοινοτικοπολιτικά του, ἀλλὰ εἰς τὰ σχολικά του διετηρήθη ἡνωμένος. Πρόχειρον παράδειγμα ἔχομεν τὸ σχολεῖον τοῦ Μπρὸνξ τὸ ὁποῖον πάντοτε εἶχε τὴν ὑποστήριξιν τῶν ὁμογενῶν Νέας Ὑόρκης ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων.

Σήμερον ἔχομεν 10 Ἡμερήσια Σχολεῖα ἐν Ἀμερικῇ συμπεριλαμβανομένων καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἁγ. Βασιλείου. Καὶ ἔχομεν περὶ τὰ 360 ἀπογευματινὰ σχολεῖα τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν εἰς διαφόρους Κοινότητας. Καὶ ἔχομεν καὶ 450 περίπου διδασκάλους, διδασκαλίσσας καὶ Ἱεροδιδασκάλους.

Κατὰ τὸ 1920 εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπῆρχον περὶ τὰς 65 Ἑλληνικαὶ Ὀρθόδοξοι Κοινότητες, καὶ οἱ ἀγαπητοί μας Ὁμογενεῖς ἐπανελάμβανον «ἂς κάμωμεν Κοινότητας, ἂς κτίσωμεν Ἐκκλησίας διὰ νὰ μανθάνουν τὰ παιδιά μας Ἑλληνικὰ Γράμματα». Καὶ ἐκεῖνοι μόνον οἱ Ναοὶ ἑστηρίζοντο ὅσοι ὠργάνωνον ἑλληνικὸν σχολεῖον.

Σήμερον ὅλοι μας βλέπομεν καλύτερον τὴν ἀνάγκην νὰ εἶναι οἱ μόνοι μαθηταὶ εἰς τὴν χώραν μας οἱ ὁποῖοι δὲν μελετοῦν Ἑλληνικά;»

Πῶς τώρα νὰ καταστῇ δυνατὸν ὥστε ἡ Ἑλληνικὴ νὰ διδάσκηται καλλίτερον, ἐπιτυχέστερον καὶ ἀποδοτικώτερον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Κοινότητάς μας, αὐτὸ θὰ τὸ σκεφθῇ καὶ θὰ τὸ ἀποφασίσῃ τὸ παρὸν συνέδριον τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀμερικῆς, τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν συνεκλήθη.

Διὰ νὰ διδάσκεται ὅμως καλῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικήν, εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ σκέψις καὶ περὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι διδάσκουν. Αὐτὸ δὲ εἶναι τὸ σημεῖον περὶ τὸ ὁποῖον θὰ στραφοῦν αἱ σκέψεις καὶ αἱ συζητήσεις καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν συνέδρων ἐκπαιδευτικῶν. Ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ λεχθοῦν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Θὰ τὰ εἴπουν οἱ ἁρμόδιοι ἐν τῇ πορείᾳ τῶν ἐργασιῶν τοῦ σημερινοῦ συνεδρίου. Ἐγὼ τοῦτο μόνον θὰ ἤθελον νὰ τονίσω, ὅτι ὅλοι οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ πρέπει νὰ τρέφουν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Ἑλλ. Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς πρῶτον καὶ στενὴν ἀλληλεγγύην μεταξύ των. Πρέπει νὰ εἶναι πλέον ἢ βέβαιοι ὅτι ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ δεδοκιμασμένου ἐκπαιδευτικοῦ τὸν ὁποῖον ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ της τμήματος, τοῦ κ. Ν. Βαβούδη, καὶ μὲ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ προσώπων τὰ ὁποῖα ἕνα μόνον σκοπὸν τῆς ἐθελοντικῆς των ἐργασίας ἔχουν, πῶς νὰ διευκολύνουν τὴν Ἀρχ. Ἀμερικῆς εἰς τὴν δυσκολωτάτην τῷ ὄντι ἐκπαιδευτικὴν ἀποστολήν της, ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ λέγω Ἀμερικῆς εἶναι ἀποφασισμένη νὰ κάμῃ πᾶν ὅ,τι εἶναι δυνατόν, διὰ νὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν τῶν Ἑλληνικῶν μας Κοινοτήτων καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ σύνταξιν ἀξιοπρεπῆ, ὥστε νὰ δύνανται ἀνθρωπίνως τουλάχιστον νὰ ζήσουν ἄνθρωποι Ἕλληνες ἐπὶ δεκαετηρίδας ὁλοκλήρους προσενεγκόντες τὰς πολυτιμοτάτας των ὑπηρεσίας εἰς τὰς Κοινότητας τῆς ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν ὁμογενείας. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅμως αὐτὰ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἔχει ἐξησφαλισμένην ἀπολύτως τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἐκπαιδευτικῶν τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχει καὶ στενὴ καὶ ἀδιάρρηκτος ἀλληλεγγύη. Μὲ τὰς προϋποθέσεις αὐτάς, μὲ τὴν ὁλόψυχον δηλονότι καὶ ὁμόθυμον συνεργασίαν ὅλων πιστεύομεν, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ, θὰ συντελεσθῇ πρόοδος ἱκανὴ ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ λέγωμεν, χωρὶς κανένα κίνδυνον νὰ διαψευσθῶμεν ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅτι εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Κοινότητας τῆς Ἀμερικῆς ἔχομεν καὶ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ Ἕλληνας διδασκάλους, διὰ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ διδάσκεται καὶ θὰ ἐκμανθάνεται ἐπιτυχῶς ἡ Ἑλληνική μας γλῶσσα.

κην αὐτὴν καὶ διερωτώμεθα ἐὰν θὰ παραμείνουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ σημερινοὶ 300 Ναοὶ τοὺς ὁποίους ἔκτισαν οἱ ὁμογενεῖς μας μὲ τόσας ὁμολογουμένως θυσίας. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς καὶ εἰδικῶς ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἔχει τὴν συναίσθησιν ὅτι κάμνει διὰ τὴν Ἑλληνικὴν μόρφωσιν ὅ,τι δύναται προσλαβοῦσα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν τὸν διακεκριμένον ἐκπαιδευτικὸν κ. Ν. Βαβούδην καὶ ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ κάμῃ ἀκόμη περισσότερα, συμφώνως πρὸς τὰς τυχὸν αἰτήσεις σας πρὸς τὸν τετιμημένον Ἱεράρχην Μιχαὴλ τὸν ἀκούραστον σκαπανέα Θρησκευτικῶν καὶ Ἐθνικῶν Ἰδεωδῶν.

Ἐκ παραλλήλου ὅμως πρὸς τὰς προσπαθείας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς πρέπει ὁ διδασκαλικὸς κόσμος ἐνταῦθα νὰ ἀναπτύξῃ περισσότερον τὰς δυνάμεις του λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ τῶν σημερινῶν περιστάσεων, τοῦ ἐξαιρετικοῦ τῆς χώρας ταύτης καὶ τοῦ ἐξαιρετικοῦ τῆς Ὁμογενείας μας ἐνταῦθα.

Πολλοὶ σήμερον ἀπὸ σᾶς, ὡς εἰδικοί, θὰ ὑποδείξουν πολλὰ ἐδῶ. Ἐγώ, μὴ θέλων νὰ σᾶς πάρω πολλὴν ὥραν, ταπεινῶς θὰ σᾶς ὑποδείξω 2 μόνον πράγματα.

Ἀνάπτυξις Ἐνδιαφέροντος Γονέων

Πρῶτον. Παρετήρησα ὅτι πολλοὶ γονεῖς ἐν Ἀμερικῇ παραμελοῦν τελείως τὴν Ἑλληνικὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν των. Τὸ εἶδα καὶ τὸ βλέπω αὐτὸ καθημέραν, κατὰ τὰς διαφόρους τακτικὰς ἐπισκέψεις μου εἰς Κοινότητας. Δὲν ἐφανταζόμην ὅτι θὰ εὕρισκα Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν ἡ ὁποία νὰ κατοικῇ ἀντίκρυ ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καί, ἐν τούτοις, νὰ μὴ στέλλῃ τὰ δυὸ παιδιά της ἡλικίας 9 καὶ 11 ἐτῶν, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον. Καὶ ὅταν ἠρώτησα τὴν Ἑλληνίδα μητέρα τῶν παιδιῶν ἐκείνων διατὶ κάμνει αὐτὴν τὴν ἀδικίαν εἰς ἑαυτὴν καὶ εἰς τὰ παιδιά της δὲν ἐγνώριζε τί νὰ πῇ.

Τοιοῦτοι Ἕλληνες Γονεῖς ὑπάρχουν, νομίζω, παντοῦ εἰς ὅλην τὴν Ἀμερικήν. Κάποιος Κοινοτάρχης μοῦ εἶχεν εἰπεῖ πρὸ ἐτῶν πὼς ἐνεγράφησαν εἰς τὸ σχολεῖόν των 70 παιδιὰ καὶ ἐφοίτησαν μόνον 30. Ἄλλοτε οἱ εὔποροι γονεῖς δὲν ἔστελλον τὰ παιδιά των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι ἔδιδον εἰς αὐτὰ ἰδιαιτέρας παραδόσεις Ἑλληνικῆς γλώσσης. Σήμερον κατὰ τὴν μεγάλην πλειονότητα οἱ γονεῖς δὲν πιέζουν τὸ παιδί των νὰ φοιτήσῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ δὲν τὸ πειθαναγκάζουν νὰ ὁμιλῇ Ἑλληνικά.

Δυστυχῶς τὴν ἀδιαφορίαν αὐτὴν τῶν γονέων ἤρχισαν νὰ παρατηροῦν πολλοί, τελευταίως. Ἀπὸ μίαν ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὁ κ. Ν. Ἠλιόπουλος, οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων μας τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης κατὰ τὸ τελευταῖον σχολικὸν ἔτος ἦσαν περίπου 1185. Ὅλοι μας ὅμως ξεύρομεν ὅτι εἰς τὴν Μείζονα Νέαν Ὑόρκην ὑπάρχει μεγαλύτερος ἀπὸ αὐτὸν ἀριθμὸς παιδιῶν ποὺ εἶναι εἰς ἡλικίαν νὰ ὑπάγουν εἰς Ἑλληνικὰ Σχολεῖα.

Ἱεραποστολικὸν Πνεῦμα

Δεύτερον. Ὁ διδάσκαλος καὶ ἡ διδασκάλισσα ἔχουν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Καναδᾷ καὶ τὸν ρόλον τοῦ Ἱεραποστόλου καὶ Ἐθναποστόλου. Δὲν ἠμπορεῖ ὁ διδάσκαλος νὰ διδάσκῃ μόνον· ὀφείλει καὶ νὰ κατηχῇ. Δὲν ἀκολουθεῖ ὁ διδάσκαλος, ἀλλ' ἡγεῖται· δίδει τὸ σύνθημα· εἶναι ἡ «φλόγα ποὺ ἀνάπτει τὰ ξηρὰ φύλλα». Πρέπει, ἑπομένως, ν' ἀναπτύξῃ πνεῦμα ἱεραποστολικὸν καὶ ἐθναποστολικόν.

Κατὰ ταῦτα, ἂν θέλῃ θὰ εὕρῃ καιρὸν καὶ θὰ ἐπιοκεφθῇ κατ' ἀνάγκην ἅπαξ τοῦ ἔτους τὰς οἰκογενείας ποὺ ἔχουν παιδιὰ καὶ θὰ τὰς ἀναπτύξῃ ὅτι εἶναι ὑπέρτατον καὶ ἀνώτατον καθῆκον των νὰ στέλλουν τὰ παιδιά των εἰς τὸ Ἑλλην. Σχολεῖον καὶ νὰ τὰ προτρέπουν νὰ ὁμιλοῦν ἑλληνιστὶ καὶ νὰ παρασκευάζουν τὸ ἑλληνικόν των μάθημα. Κανεὶς δὲν θὰ παρεξηγήσῃ τὸν διδάσκαλον ἢ τὴν διδασκάλισσαν διότι θὰ κάμῃ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτὴν εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα ἠμπορεῖ νὰ συνοδεύηται καὶ μὲ ἕνα ἀπὸ τοὺς Σχολικοὺς Ἐπιτρόπους ἢ ἀπὸ τὴν Πρόεδρον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

Μὲ συνεκίνησε πολύ, παρὰ πολύ, τὸ παράδειγμα ποὺ εἶδα πρὸ διετίας εἰς κάποιαν Κοινότητα. Ὁ διδάσκαλος εἶχε ἓν παλαιὸν μάλιστα αὐτοκίνητον καί, περνῶντας διὰ τὸ Ἑλλ. Σχολεῖον, ἐμάζευε ἐπάνω εἰς τὸ αὐτοκίνητον, κάθε ἡμέραν, 9—10 μαθητόπαιδα. Ἀναφέρω τὸ πρᾶγμα αὐτὸ διὰ νὰ τονίσω ὅτι χρειάζεται ἡ ἱεραποστολικὴ ἐξυπηρετικότης καὶ εἰς ὅλους μὲν τοὺς κλάδους, ἰδιαίτατα δὲ εἰς τὸ ὑπούργημα τοῦ διδασκάλου.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1800, μᾶς λέγει ὅτι οἱ διδάσκαλοι τοῦ Γένους μας εἶχον τοιοῦτον ἀκριβῶς ἄσβεστον ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν. Ἀψηφοῦντες τὰς δυσκολίας, τοὺς διωγμούς, τὴν πεῖναν, ἐδείκνυον ἀκραιφνῆ ἱεραποστολικὸν ζῆλον. Μᾶς τὸ λέγουν ὁ Ἀδ. Κοραῆς, ὁ Βενιαμὶν ὁ Λέσβιος, ὁ Ἀθ. ὁ Πάριος καὶ ἄλλοι.

Εἶναι πολὺ μεγάλον πρᾶγμα νὰ δώσῃ ὁ διδάσκαλος εἰς τοὺς γονεῖς νὰ ἐννοήσουν ὅτι αὐτοὶ καὶ τὰ παιδιά των καὶ ἡ φυλή μας ἔχουν πολλὰ νὰ ὠφεληθοῦν μὲ τὴν ἐκμάθησιν καὶ χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐὰν ὁ διδάσκαλος καὶ ἡ διδασκάλισσα ἔχουν τὸν ζῆλον διὰ τὸ ὑπούργημά των καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν διὰ τὰς ἑλληνικὰς ἰδέας, τότε τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ὁμολογουμένως μεγάλα.

Μὲ τὰς ἀπόψεις αὐτὰς χαιρετίζω ὁλόθερμα τοὺς διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας ποὺ εἶχον τὴν καλωσύνην νὰ στολίσουν μὲ τὸ 14ον συνέδριόν των σήμερον τὰς αἰθούσας αὐτὰς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς των, καὶ νὰ τοῖς εὐχηθῶ, ἀπὸ βαθυτάτης καρδίας, πᾶν ἀγαθὸν διὰ τὸ καλὸν τῆς ἐνταῦθα προσφιλοῦς νεολαίας μας. Εὐχαριστῶ.

Βοηθεῖτε τὰ Ἱδρύματα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδείας κ. Ν. Βαβούδης ἀναπτύσσων τὰ φωτεινὰ καὶ σκοτεινὰ σημεῖα τῆς ἐκπαιδεύσεως

ΤΑ ΦΩΤΕΙΝΑ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως
ΝΙΚ. Ι. ΒΑΒΟΥΔΗ

Τὸ Διδασκαλικὸν Συνέδριον συνεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδ. Συμβουλ. μερίμνῃ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Μιχαήλ, μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως βελτιωθῇ ἡ ἐκπαίδευσίς μας καὶ βελτιωθῇ ἡ θέσις τῶν λειτουργῶν της.

Αὐτὴ αὕτη ἡ λέξις βελτίωσις ὑποθέτει ὅτι ὑπάρχουν μελανὰ σημεῖα εἰς τὴν ἐκπαίδευσίν μας καὶ ἔχομεν καθῆκον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν μας εἰς αὐτά.

Ὁ ρόλος μου λοιπὸν ἀποβλέπει εἰς τὴν διαλεύκανσιν τῶν μελανῶν σημείων ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν ἐκπαίδευσίν μας. Διὰ νὰ ἀναλύσῃ τις ὅμως ἐπιστημονικῶς τὰς ἐλλείψεις πρέπει νὰ ἰδῇ καὶ τὰ φωτεινὰ σημεῖα τοῦ ζητήματος.

Θὰ ἀρχίσω ἀπὸ τὰ φωτεινά. Καὶ ὑπάρχουν φωτεινὰ σημεῖα, πρὸς μεγάλην τιμὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς ὁ ὁποῖος παρ' ὅλας τὰς μεμψιμοιρίας, δὲν ἔπαυσε νὰ δαπανᾷ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ὑπάρχουν ὑπερτριακόσιαι ἑλληνικαὶ κοινότητες εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἐκ τούτων ὀλίγαι εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι δὲν διατηροῦν Ἑλληνικὸν Ἀπογευματινὸν Σχολεῖον. Τοῦτο εἶναι ἕνα φωτεινὸν σημεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεώς μας ἄξιον ἐξάρσεως. Ἕνας πρόχειρος ὑπολογισμὸς τὸν ὁποῖον ἔκαμα τελευταίως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πινάκων ποὺ ἀπέστειλα εἰς τὰς Κοινότητας πρὸς συμπλήρωσιν, μὲ πείθει ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς δαπανᾷ ἐτησίως $800,000 περίπου διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, εἰς μισθοὺς διδασκάλων, ἐνοίκια, φωτισμὸν καὶ ἄλλας σχολικὰς ἀνάγκας. Εἰς τὰ σχολεῖα τὰ ἀπογευματινά, ὅπως καὶ τὰ ἡμερήσια, ἡ διδασκαλία γίνεται ἀκόμη Ἑλληνιστί, ἂν καὶ πολλοὶ διδάσκαλοι, καλῶς ποιοῦντες, ἐξηγοῦν τὰς δυσκόλους φράσεις καὶ ἀγνώστους λέξεις Ἀγγλιστί. Τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι φωτεινόν. Σημαίνει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀκόμη ζωντανή, παρ' ὅλα τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα συναντᾷ εἰς τὸν δρόμον της.

Εἰς τὰ σχολεῖα μας διδάσκονται ἀνάγνωσις καὶ ἐξήγησις ἢ ἑρμηνεία τῶν ἀναγινωσκομένων καὶ στοιχεῖα θρησκευτικῆς καὶ Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, μετὰ στοιχειώδους γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἔχομεν ἐν ἐνεργείᾳ περὶ τοὺς 450 διδασκάλους. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 660 περίπου οἱ ὁποῖοι φαίνονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γραφείου οἱ 150 εἶναι ἐπιστήμονες, ἤτοι ἔχουν μορφωθῇ εἰς ἀνωτέρας τοῦ Γυμνασίου σχολάς. Ἐξετάσας τὸ σύνολον τῶν καταγραφέντων διδασκάλων εὗρηκα ὅτι μόνον 66 ἔχουν ἀναγνωρισθῇ οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον τελειώσῃ γυμνάσιον καίτοι εἶναι μορφωμένοι. Οἱ 450 ἔχουν μόρφωσιν γυμνασιακὴν καὶ ἄνω, οἱ περισσότεροι δὲ τούτων ἔχουν σπουδάσῃ εἰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας τῆς Ἑλλάδος. Ἑπομένως ὁ θόρυβος περὶ διδασκάλων μὴ ἐχόντων τὰ προσόντα εἶναι ὑπερβολικός. Βεβαίως πολλοὶ τῶν ἐπιστημόνων, δικηγόρων,

οἰκονομολόγων κτλ., δὲν καταλογίζονται ὡς διδάσκαλοι μὴ ἔχοντες πτυχίον παιδαγωγικῆς, τὸ γεγονὸς ὅμως εἶναι ὅτι ἡ ἐκπαίδευσίς μας δὲν εὑρίσκεται εἰς χεῖρας «ἀγραμμάτων». Ἂν ὑπάρχουν τοιοῦτοι τοὺς ὁποίους ὑποθάλπει ἡ κοινωνία μας εἶναι ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον δὲν πταίει ἡ Ἀρχιεπισκοπή. Εὐτυχῶς εἶναι ὀλίγοι.

Ἕνα ἄλλο φωτεινὸν σημεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεώς μας εἶναι ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ Ἀπογευματινοῦ Σχολείου. (Βεβαίως δὲν τὸ συγκρίνω μὲ τὰ δέκα ἡμερήσια σχολεῖα μας, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις εἶναι γνωστή, ἀπόδοσις ἀληθῶς ἱκανοποιητική). Τὰ παιδιὰ ποὺ κατορθώνουν νὰ παραμείνουν τέσσαρα τοὐλάχιστον ἔτη εἰς τὰ ἀπογευματινά, μανθάνουν νὰ ἀναγινώσκουν καὶ νὰ γράφουν καὶ ἀποκτοῦν τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μὲ τὴν διδασκαλίαν, τὰς σχολικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς ἑλληνικὰς συγκεντρώσεις. Μεγάλον μέρος παίζει εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ Ἐκκλησία.

Τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἀνύψωσαν τὸ ἀπογευματινὸν σχολεῖον ὡς καταφαίνεται ἀπὸ τὰ γράμματα ποὺ ἔγραφον ἑλληνιστὶ εἰς τὰς μητέρας των οἱ Ἑλληνοαμερικανοὶ στρατιῶται ἀπὸ τὰ πολεμικὰ μέτωπα. φαίνεται καὶ ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τῶν στρατολογικῶν γραφείων τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον εὗρισκον τοὺς Ἑλληνοαμερικανοὺς ποὺ ἐσπούδασαν εἰς τὰ ἀπογευματινὰ σχολεῖα ἀρκετὰ ἑλληνομαθεῖς ὥστε νὰ μὴ τοὺς στέλλουν νὰ μάθουν τὴν Ἑλληνικὴν προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθοῦν δι' ἀποβάσεις εἰς Ἑλλάδα. Πολλοὺς ἔστελλον νὰ μάθουν...τὴν Τουρκικήν. Ἐπίσης καταφαίνεται εἰς τὰς χορῳδίας ὅπου ἐγγράφονται καὶ ψάλλουν καὶ εἰς τὰς ἐφηβικὰς καὶ νεανικὰς ὀργανώσεις, εἰς τὰς ὁποίας παίζουν ἑλληνικὰ δράματα, τραγουδοῦν ἑλληνικὰ ἄσματα καὶ χορεύουν τοὺς ἐθνικοὺς χοροὺς καλλίτερα ἀπὸ ὅ,τι τοὺς ἐχορεύαμεν ἡμεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλη μαρτυρία εἶναι ὅτι διαρκῶς προσέρχεται ἡ νέα γενεὰ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν κοινοτήτων μας καὶ ζητεῖ νὰ λάβῃ ἄδειαν ὅπως νυμφευθῇ κατὰ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῆς Ὀρθοδοξίας.

Τοῦτο ὀφείλεται βεβαίως καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας ὀργανισμοῦ, συνεργαζομένη ἐν παντὶ καὶ πάντοτε μὲ τὸ σχολεῖον.

Ἕνα ἄλλο φωτεινὸν σημεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεώς μας εἶναι ὅτι καὶ μὴ Ἕλληνες ἀκόμη στέλλουν εἰς τὰ σχολεῖα τὰ παιδιά των ὅπως μάθουν Ἑλληνικὰ καὶ ἀποφύγουν τὰς κακὰς συναναστροφὰς μὲ ἀγνώστου ποιοῦ παιδιὰ κατὰ τὰς μετασχολικὰς ὥρας. Τὸ τοιοῦτον θὰ φανῇ ὑπερβολή, ἐπιμαρτυρεῖται ὅμως ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἡμερησίου τοῦ Μπρόνξ καὶ πολλῶν ἀπογευματινῶν.

Ἡ κατακραυγὴ ὅτι τὰ Ἑλληνόπουλα δὲν ἀγαποῦν τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον εἶναι ὑπερβολή. Γενικῶς εἰπεῖν τὰ παιδιὰ δὲν ἀγαποῦν τὸ σχολεῖον οἱασδήποτε μορφῆς, θεωροῦν «φυλακὴν τοὺς τοίχους τοῦ σχολείου». Ἐν τούτοις εἶναι ἄξιον θαυμασμοῦ ὅτι πολλὰ παιδιὰ ἀγαποῦν τὸ ἑλληνικὸν ἀπογευματινὸν σχολεῖον, ἰδίως ὅταν ὁ διδάσκων συμπεριφέρεται πρὸς αὐτὰ μὲ ἀγάπην καὶ προσήνειαν.

Τὰ Μελανὰ Σημεῖα

Τώρα ἔρχομαι εἰς τὰ μελανὰ σημεῖα τῆς ἐκπαιδεύσεώς μας.

Ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλλα δὲν φοιτοῦν εἰς τὰ ἀπογευματινὰ σχολεῖα. Εἴκοσι περίπου τοῖς ἑκατὸν τῶν Ἑλλήνων δὲν στέλλουν τὰ παιδιά των στὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα ἔστω καὶ ἂν λειτουργοῦν ταῦτα εἰς τὴν περιοχὴν ὅπου κατοικοῦν. Ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα ποὺ φοιτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα δὲν παραμένουν μέχρι τῆς ΣΤ΄ τάξεως, καὶ μόνον τὰ 50 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν φοιτώντων φοιτῶσι τακτικὰ χωρὶς διακοπάς, χωρὶς πολλὰς ἀπουσίας καὶ χωρὶς νὰ χάνουν ἕνα ἢ δύο μῆνας πολλάκις τὸ ἔτος ἀπὸ τὴν φοίτησιν. Τὸ τοιοῦτον βαρύνει τὴν κοινωνίαν μας. Ἴσως ὅμως καὶ τὸ σχολεῖον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταστῇ ἀγαπητὸν εἰς ὅλα τὰ παιδιά.

Παιδιὰ τὰ ὁποῖα κατοικοῦν μακρὰν τοῦ κέντρου ὅπου λειτουργοῦν Ἑλληνικὰ Σχολεῖα δὲν λαμβάνουν καμμίαν ἑλληνικὴν μόρφωσιν. Πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου συνιστῶμεν τὸν θεσμὸν τῶν ἐπισκεπτῶν ἢ περιφερομένων διδασκάλων.

Ἕνα ἄλλο μελανὸν σημεῖον εἰς τὴν ἐκπαίδευσίν μας εἶνε ὅτι τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα ἀποφοιτῶσιν ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον κλείουν ἅπαξ διὰ παντὸς τὸ ἑλληνικὸν βιβλίον. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο νομίζω ὅτι πταίει καὶ τὸ σχολεῖον τὸ ὁποῖον δὲν δημιουργεῖ ἕξεις ἀναγνώσεως ἑλληνικῶν βιβλίων, πρῶτον διότι δὲν ὑπάρχουν αἱ κατάλληλοι παιδικαὶ βιβλιοθῆκαι εἰς τὰ σχολεῖα μας καὶ δεύτερον διότι οἱ διδάσκαλοι προσηλωμένοι εἰς τὰ ἀναγνωστικὰ δὲν δίδουν ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ στὰ παιδιά.

Αἱ ἐφημερίδες μας εἶναι ἕνα μετασχολικὸν ἐκπαιδευτήριον. Ἡ ἱστορία των εἶναι ἔνδοξος. Ἐφρονημάτισαν καὶ ἐδίδαξαν τὸν μετανάστην. Διατί νὰ μὴ ἐξακολουθήσουν τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν καὶ εἰς τὰ παιδιά μας;

Ἕνα ἄλλο μελανὸν σημεῖον εἶναι ἡ μὴ ἐνίσχυσις τοῦ διδασκάλου ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας μας ὅπως παρακολουθῇ τὴν πρόοδον τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης, ἀκολουθῇ μαθήματα εἰς τὰ Κολλέγια, ἐπισκέπτεται τὰ μουσεῖα, παρακολουθῇ συνέδρια, ἀναγινώσκῃ περιοδικὰ καὶ βιβλία. Ὑστερεῖ εἰς τοῦτο διότι ὁ μισθός του δὲν ἐπαρκεῖ. (Εἶναι ἄξιαι ἐπαίνου αἱ Κοινότητες αἱ ὁποῖαι ἐπλήρωσαν τὰ ἔξοδα τῶν διδασκάλων ποὺ ἦλθον εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο.)

Εἰς τὴν ἔλλειψιν τοῦ καταρτισμοῦ τῶν διδασκάλων δυνάμεθα νὰ συγκαταλέξωμεν καὶ τὴν ἀμεριμνησίαν τῶν ἰδίων διδασκάλων ὅπως συνέρχωνται τακτικὰ καὶ μανθάνουν ὁ εἷς ἀπὸ τὸν ἄλλον πῶς λύει τὸ πειθαρχικὸν πρόβλημα, πῶς ὁ ἕνας κατορθώνει νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὰ παιδιὰ ἀγάπην πρὸς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον κλπ.

Ἕνα ἄλλο μελανὸν σημεῖον εἶναι ἡ ἔλλειψις ἐ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 19ην σελ.)

ΤΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ὑπὸ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
Προέδρου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου
Νέας Ὑόρκης «Ἡ Ἀθηνᾶ»

Οὐδεὶς ἀρνεῖται, ὅτι τὸ ἰδεῶδες Σχολεῖον γιὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης στὰ παιδιά μας στὴ χώρα αὐτὴ εἶναι τὸ Ἡμερήσιον. Ἀλλὰ βεβαίως εἶναι ἀδύνατον νὰ ἱδρύσωμεν Ἡμερήσια Ἑλληνοαμερικανικὰ Σχολεῖα σὲ κάθε Κοινότητα. Ἡ βάσις τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἶναι καὶ θὰ μείνῃ τὸ Ἀπογευματινὸν Σχολεῖον γιὰ τὴν μεγάλη μᾶζα τῶν Ἑλληνοαμερικανοπαίδων. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ζήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν προορισμόν του τὸ σχολεῖο αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ τύχῃ ἐξαιρετικῆς προσοχῆς. Γι' αὐτὸ σήμερον οἱ Διδάσκαλοι τῆς «Ἀθηνᾶς», ρίπτουν τὴν κραυγήν: «Ἐνισχύσατε παντὶ σθένει τὰ Ἀπογευματινά μας Σχολεῖα!» Καὶ συγχρόνως ὑποβάλλουν πρὸς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τὸ παρὸν ὑπόμνημα ἐξαιτούμενοι, ὅπως καταβληθῇ προσπάθεια πρὸς πλήρωσιν τῶν ἑξῆς αἰτημάτων των:

1ον. Ὅπως καταβληθῇ κάθε προσπάθεια καὶ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐκστρατεία πρὸς ἵδρυσιν Ἡμερησίων Σχολείων. Ἀλλ' ὅμως μὴ σταματήσῃ καὶ ἡ προσπάθεια πρὸς βελτίωσιν τῶν Ἀπογευματινῶν τοιούτων. Ἂς προβῇ τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον εἰς ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως ὑποδεικνύον εἰς τοὺς Κοινοτάρχας, ὅτι τὰ πρόσωπα τὰ προσλαμβανόμενα διὰ διδασκαλίαν εἰς τὰ Ἀπογευματινὰ Σχολεῖα δέον νὰ ἔχουν ἀποδείξεις Παιδαγωγικῶν Σπουδῶν· ὅτι δέον νὰ ἐκβληθοῦν τῶν σχολείων οἱ τυχάρπαστοι, ποὺ προσκολλώμενοι εἰς τὰς Κοινότητας ἀναλαμβάνουν μαζὺ μὲ ἄλλας ὑπηρεσίας νὰ «κάνουν καὶ τὸν Δάσκαλο» ὡς πάρεργον, ἀδιαφοροῦντες, ἂν χαντακώνουν ἔτσι τὸ Ἀπογευματινὸν Σχολεῖον τῆς Κοινότητος. Νὰ ἐκβληθοῦν ἀπὸ τὰς Ἕδρας τῶν Σχολείων μας οἱ Δικηγόροι, οἱ χημικοὶ καὶ κάθε λογῆς σπουδασταὶ πλὴν τῶν Παιδαγωγῶν.

2ον. Ὅπως κατὰ τὸν διορισμὸν προτιμῶνται οἱ Παλαίμαχοι Διδάσκαλοι, οἱ ἐργασθέντες καὶ κοπιάσαντες γιὰ τὰ Σχολεῖα μας καὶ ἔχοντες συγχρόνως τὸ προσὸν νὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ πεπειραμένοι εἰς τὸ ἔργον των, καὶ νὰ παρουσιάζουν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

3ον. Ὅπως ὑποδειχθῇ εἰς τὰς Κοινότητας ὅτι πρέπει νὰ θεωροῦν τὸ Σχολεῖον ὡς ἀποτελοῦν Ἑνιαῖον Ὀργανισμὸν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν μὲ ἑνιαῖον προϋπολογισμόν. Νὰ μὴ ἔχουν τὴν ἀπαίτησιν νὰ κανονίζουν τὸν Μισθὸν τοῦ Διδασκάλου ἀναλόγως μὲ τὰς ἐκ διδάκτρων μόνον εἰσπράξεις τῶν Σχολείων.

4ον. Ὅπως ὑποδειχθῇ εἰς τὰς Κοινότητας, ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον τοῦ BOSTON ἐψηφίσθη ἡ μονιμότης τῶν Διδασκάλων.

Ἂν δὲ αὗται ἀρνοῦνται νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, νὰ ὑποχρεωθοῦν τουλάχιστον νὰ κοινοποιοῦν πρὸς τοὺς Διδασκάλους των μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου ἢ τὸν ἔγγραφον διορισμόν των διὰ τὸ ἑπόμενον Σχολικὸν ἔτος ἢ τὴν ἀπόλυσίν των. Εἶναι τραγικὸν νὰ εὑρίσκῃ ἑαυτὸν ὁ Διδάσκαλος ἐκτὸς θέσεως κατὰ Σεπτέμβριον — ὡς συνέβη εἰς συναδέλφους μεταξὺ ἡμῶν — καίτοι εἶχον ὑποσχέσεις ἀναδιορισμοῦ.

5ον. Ὅπως ὅλοι οἱ διορισμοὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

6ον. Ὅπως ὁ μισθὸς εἶναι Δωδεκάμηνος καὶ τὸ ἐλάχιστον ὅριον διὰ μόνον τὴν Διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν $120 μηνιαίως, ὡς ἐψηφίσθη κατὰ τὸ Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον Φιλαδελφείας.

7ον. Ὅπως ληφθῇ φροντὶς τῇ συνεργασίᾳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν Κοινοτήτων καὶ τοῦ Διδασκαλικοῦ Κόσμου πρὸς ἐξεύρεσιν τρόπου παροχῆς συντάξεως εἰς τοὺς ἀποχωροῦντας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας Διδασκάλους.

8ον. Ὅπως κατανοηθῇ καλῶς παρὰ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως καὶ διαιωνίσεως ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, ὅτι ἡ κακῶς ἐννοουμένη οἰκονομία εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν Σχολείων ἔχει ἀντίκτυπον πάντοτε εἰς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν. Δέον νὰ κατανοηθῇ, ὅτι ἡ βελτίωσις τῆς θέσεως τοῦ Διδασκάλου πρέπει νὰ εἶναι ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων τῶν Κοινοτήτων μας, ἂν ἐννοεῖται πραγματικὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ τὸ ἔργον καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν Ἀπογευματινῶν μας Σχολείων.

9ον. Ὅπως κατανοηθῇ παρὰ πάντων, ὅτι τὰ Ἀπογευματινά μας Σχολεῖα παρ' ὅλας τὰς ἀντιξόους συνθήκας ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ των. Ὡς ἀπόδειξιν οἱ Διδάσκαλοι δύνανται νὰ παρατάξουν τὰ παλληκάρια καὶ τὰ κορίτσια τῆς Νέας Γενεᾶς —Πρώτης καὶ Δευτέρας,—ποὺ ἐξεπαιδεύθησαν σὲ τέτοια σχολεῖα καὶ τώρα μὲ χαρὰ ὁδηγοῦν σ' αὐτὰ τὰ παιδιά των. Τί ἄλλο δείχνει αὐτό, παρὰ ὅτι τὰ φτωχὰ αὐτὰ Σχολεῖα τὰ ἀγάπησαν καὶ ὅτι ἡ ψυχές των ἐποτίσθησαν μὲ ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν;

Περαίνοντες τὸ παρὸν ἐκφράζομεν πρὸς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον θερμὰς εὐχαριστίας, διότι μᾶς ἔδωκαν τὴν εὐκαιρίαν τῆς σημερινῆς ἐκλεκτῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐκφράζομεν τὴν ἀφοσίωσίν μας πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ τοὺς Ἀρχηγούς της.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἡ Πρόεδρος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου Νέας Ὑόρκης Δὶς Κατίνα Ἀναγνωστοπούλου ἀναγινώσκουσα τὴν ἔκθεσιν τῆς ὀργανώσεώς της.

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΤΟΥΣ ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΜΕΝ

Τὸ Συνέδριον τῶν διδασκάλων τὸ ὁποῖον διωργανώθη ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας κ. κ. Μιχαήλ, ἀπέδειξε μεταξὺ ἄλλων ὅτι οἱ διδάσκαλοί μας ἠμποροῦν νὰ σταθοῦν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των ἂν τοὺς ὑποστηρίξῃ ἡ κοινωνία μας.

Σπανίως Συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκονται θέματα ἢ ἐκφωνοῦνται λόγοι, συγκρατεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀκροατοῦ τόσον ὅσον συνεκράτησε τὸ ὀργανωθὲν ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου Διδασκαλικὸν τοῦτο Συνέδριον. Καὶ ἡ ἐπιτυχία ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι οἱ διδάσκαλοι παρουσιάσθησαν μελετημένοι, ἐγνώριζαν τί ἔλεγαν καὶ τί ἤθελαν καὶ τί ἠμποροῦσαν νὰ ἀναμένουν.

Τοὺς ἐκαμαρώσαμεν. Καὶ τοὺς χαιρετίζομεν ἀπὸ τὴν καρδιά μας.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

Τὸ παρὸν τεῦχος τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» ἀφιεροῦται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν περιγραφὴν καὶ φιλοξενίαν τῶν θεμάτων τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνεδρίου. Διαθέτει τέσσαρας ἐπὶ πλέον σελίδας διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὕλης.

Ἐπιπροσθέτως ἐξεδόθησαν περισσότερα ἀντίτυπα ὅπως σταλῶσι καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι τακτικοὶ συνδρομηταὶ τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ». Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως κατατοπίσουν τοὺς ὁμογενεῖς μας εἰς τὰ ἐκπαιδευτικά μας προβλήματα, ἂς ἀποστείλουν τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν (ὁμοῦ μὲ 15 σέντσια γραμματόσημα) δι' ἕκαστον τεῦχος, καὶ θέλομεν ταχυδρομήσῃ τὸ τεῦχος τοῦτο μὲ τὴν διεύθυνσιν ἢ τὰς διευθύνσεις τὰς ὁποίας θὰ μᾶς ὑποδείξουν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ἐφεξῆς εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητὴν» θὰ διεξάγεται ἔρευνα ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας προβλημάτων. Ἀπὸ τὰς διατιθεμένας διὰ τὰ ἐκπαιδευτικά μας προβλήματα στήλας θὰ πραγματευώμεθα τὸ ζωτικώτατον τοῦτο διὰ τὴν ἐπιβίωσίν μας ἐκπαιδευτικὸν πρόβλημα.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον προθύμως θὰ δημοσιεύσῃ πραγματείας ἐποικοδομητικὰς σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν ἀρκεῖ οἱ ἐπιστέλλοντες νὰ γράφουν συνοπτικῶς καὶ ἀντικειμενικῶς ἀποβλέποντες εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς παιδείας.

Ὅσαι πραγματεῖαι ἐκ τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνεδρίου δὲν δημοσιεύονται εἰς τὸ παρὸν τεῦχος, θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὰ προσεχῆ τεύχη τοῦ Παρατηρητοῦ.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΙΣ

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς παρακαλεῖ τὰς Κοινότητας αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπέστρεψαν ἀκόμη τοὺς πίνακας περὶ καταστάσεως τῶν σχολείων συμπληρωμένους, νὰ σπεύσουν νὰ ἀποστείλουν αὐτοὺς τὸ ταχύτερον.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΔΑΣΚ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τοῦ Πρεσβευτοῦ Ἐξ. Ἀθ. Πολίτου

6 Ὀκτωβρίου 1950.

Σεβασμιώτατε:

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εὐχαριστήσω τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα διὰ τὴν εὐγενῆ πρόσκλησιν ὅπως παραστῶ εἰς τὸ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδ. Συμβουλίου Διδασκαλικὸν Συνέδριον, τὴν ὁποίαν, πρὸς μεγάλην μου λύπην, δὲν δύναμαι λόγῳ ἐπειγουσῶν ἐνταῦθα ἀσχολιῶν μου ν' ἀποδεχθῶ.

Παρακαλῶ ὅμως τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα Αὐτῆς ὡς Προέδρου τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ὅπως εὐαρεστουμένη διερμηνεύσῃ πρὸς τοὺς συνέδρους τὰς θερμάς μου εὐχὰς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου των καὶ τοὺς διαβεβαιώσῃ ὅτι παρακολουθῶ μετ' ἐξαιρέτου ἐνδιαφέροντος τὸ ἔργον των, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τόσον ἔχει νὰ ὠφεληθῇ ἡ ὁμογένεια.

Μετ' ἐξαιρέτου σεβασμοῦ καὶ πολλῆς ἀγάπης

ΑΘ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Τοῦ Πρεσβευτοῦ Ἐξοχ. Ἀλ. Κύρου

Νέα Ὑόρκη, 6 Ὀκτωβρίου 1950

Σεβασμιώτατε:

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν εὐγενῆ σας πρόσκλησιν ὅπως παραστῶ εἰς τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν τοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων τὴν προσεχῆ Πέμπτην. Γνωρίζετε τὸ ἐνδιαφέρον μου διὰ τὸ ἔργον τῶν Ἑλλήνων ἐκπαιδευτικῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ τὸν θαυμασμόν μὲ τὸν ὁποῖον τὸ παρακολουθῶ. Εἰλικρινῶς, ὡς ἐκ τούτου, λυποῦμαι διότι αἱ ἐργασίαι τῆς Εἰδικῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπῶ τὴν πατρίδα μας, δὲν θὰ μοῦ ἐπιτρέψουν νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν ὡραίαν τελετήν των.

Μετὰ βαθυτάτης τιμῆς καὶ αἰσθημάτων σεβασμοῦ

Α. ΚΥΡΟΥ

Σημ. Ὁ Πρεσβευτὴς παρὰ τῷ ΟΗΕ ἐξ. κ. Κύρου εὗρῆκεν εὐκαιρίαν τὴν ἑσπέραν καὶ ἐτίμησε τοὺς συνέδρους διὰ τῆς παρουσίας του εἰς τὸ συμπόσιον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Καθεδρικοῦ.

Τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας

Νέα Ὑόρκη, 14 Ὀκτωβ. 1950.

Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς Μιχαήλ:

Θερμῶς εὐχαριστοῦντες ἀπευθύνομεν πρὸς Ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ Διδασκαλικὸν Συνέδριον πατριωτικὸν χαιρετισμόν, εὐχόμενοι ὁλοψύχως πᾶσαν ἐπιτυχίαν καὶ πρόοδον ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας Ἑλληνισμοῦ Ἀμερικῆς.

† Κυρηνείας ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
ΚΛ. ΛΑΝΙΤΗΣ
Σ. ΛΟΓΙΖΙΔΗΣ

Ὅσοι μελετοῦν τὸ Περιοδικόν μας καὶ ὠφελοῦνται ἀπὸ αὐτὸ ἂς ἐργασθοῦν νὰ ἐγγράψουν συνδρομητάς εἰς αὐτό.

ΑΛΛΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Εἰς τὸ Συνέδριον ἐστάλησαν καὶ τηλεγραφήματα ἀπὸ Ἱερεῖς καὶ Διδασκάλους ἐκφράζοντας τὴν λύπη των διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παραστοῦν καὶ τὰς εὐχάς των ὅπως εὐοδωθῇ ὁ σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ τὸ τοῦ κ. Γ. Δημητριάδου, μέλους τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδ. Συμβουλίου καὶ ταμίου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου «Ἀθηνᾶ», ὁ ὁποῖος ἦτο ἀσθενής.

Τὴν στιγμὴν τῆς ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Νέας Ἀγγλίας κ. Σ. Σαββίδου.

Αἰτήματα τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου Νέας Ἀγγλίας

Διὰ τοῦ Προέδρου του κ. Σ. ΣΑΒΒΙΔΟΥ

Πρὸς τὸ Ἀνώτ. Ἐκπαιδ. Συμβούλιον
τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς,
Σεβασμιώτατε Πρόεδρε:

Οἱ βαθυσεβάστως ὑποφαινόμενοι Διδάσκαλοι καὶ Διδασκάλισσαι τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου Νέας Ἀγγλίας, συνελθόντες σήμερον καὶ προσευχηθέντες ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Βοστώνης ὑπὲρ τῶν ἐν Κυρίῳ ἀναπαυσαμένων συναδέλφων μας, καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἡμῶν αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Σχολικοῦ ἔτους, καὶ διασκεφθέντες κατόπιν ἐν γενικῇ συνελεύσει περὶ τῶν ἀπασχολούντων ἡμᾶς προβλημάτων, ἀπεφασίσαμεν, ὅπως εὐλαβῶς ὑποβάλωμεν Ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα:

1ον.—Ὅπως ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ ἀγάπῃ καὶ στοργῇ Σας πρὸς τὸν Διδασκαλικὸν ἐν γένει κόσμον καὶ ἡμᾶς ἰδιαιτέρως, ἐνδιαφερθῆτε νὰ βελτιωθῇ ἡ θέσις ἡμῶν ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς καὶ κινητοποιηθοῦν οἱ Διοικοῦντες τὰ Κοινοτικά μας πράγματα, ὥστε νὰ ἐφαρμόσουν τὰς συστάσεις Σας δι' ἡμᾶς.

2ον.—Ὅπως ἔχητε τὴν καλωσύνην καὶ ἀναλάβητε Ὑμεῖς τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν σύστασιν Ταμείου Συντάξεως τῶν Διδασκάλων καὶ Διδασκαλισσῶν, διότι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐγκαταλείπωνται εἰς τὴν τύχην των ἐντελῶς ἀπροστάτευτοι. Νομίζουν, ὅτι οἱ ἐδῶ Διδάσκαλοι ἐπιτελοῦν ἔργον ἐθνικὸν τῆς ἰδίας, ἂν ὄχι μεγαλυτέρας, ἐθνικῆς ἀξίας, ποὺ ἐπιτελοῦν καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι συνάδελφοί μας.

3ον.—Ὅπως ἐνεργήσητε διὰ τὴν δημιουργίαν Συλλόγων Γονέων καὶ Διδασκάλων—Διδασκαλισσῶν κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐνταῦθα Σχολείων, καὶ δώσητε τὴν κατεύθυνσιν νὰ μεταβληθοῦν εἰς ἑστίας καλλιεργείας ἐνδιαφέροντος ζωτικωτέρου περὶ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὴν διαιώνισιν καὶ ἐπιβίωσιν τῆς Ἑλληνικῆς μας γλώσσης.

4ον.—Ὅπως Ὑμεῖς καὶ Ἐπιτροπὴ Ἐκπαιδευτικῶν, γνωστῶν τῶν ἐδῶ συνθηκῶν καὶ προβλημάτων μας, ἀναλάβῃ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ τὴν σύνταξιν καταλλήλων πρὸς διδασκαλίαν βιβλίων διὰ τὰ παιδιά μας. Εἶναι μεγάλη ἀνάγκη νὰ ἀρχίσῃ τοιαύτη μελέτη συντόμως καὶ νὰ ἐκπονηθῇ καὶ κατάλληλον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα καὶ ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλα (Ἡμερήσια καὶ Ἀπογευματινὰ) τὰ Σχολεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. (Σημ.—Τὰ ψήφισμα τοῦτο ἔγινε τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ὅτε δὲν εἶχε κυκλοφορήσῃ τὸ Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα).

5ον.—Ὅπως ὁ ἀτονήσας θεσμὸς τῶν Ἐπιθεωρητῶν ἐπανέλθῃ εἰς ἰσχὺν ἐὰν θέλωμεν νὰ ὑπάρχῃ ὁμοιόμορφον σύστημα διδασκαλίας, μία ὕλη, ἓν πρόγραμμα καὶ πρὸ παντὸς εὐσυνείδητος ἀνταπόκρισις τῶν διδασκόντων εἰς τὰ ὑψίστης σημασίας καθήκοντά των.

Τὰ ἀνωτέρω ὑποβάλλονται, Σεβασμιώτατε, πρὸς Ὑμᾶς μὲ σεβασμὸν βαθύτατον καὶ μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως τύχουν τῆς Πατρικῆς προσοχῆς Σας καὶ τοῦ ἀμέσου ἐνδιαφέροντός Σας, τώρα μάλιστα μὲ τὴν προσέγγισιν τοῦ Κληρικολαϊκοῦ Συνεδρίου τοῦ Σαὶντ Λούϊς.

Ὑπολογίζοντες εἰς τὴν εἰλικρίνειαν καὶ στοργικότητα τοῦ ἐνδιαφέροντός Σας, διατελοῦμεν εὐχαριστοῦντες

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεὺς
Σ. ΣΑΒΒΙΔΗΣ — ΘΕΟΔ. Μ. ΘΩΜΑΣ

Ἔκθεσις τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου Σικάγου

Διὰ τοῦ Προέδρου του κ. Γ. ΔΡΟΣΟΥ

Φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ φροντὶς γιὰ τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων, ἡ ὁποία εἶναι εἰς ἄκρον ἀνεπαρκής, διότι ἡ ὑλικὴ ἱκανοποίησις τοῦ διδασκάλου θὰ εἶναι ἡ βάσις τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ εἰς τὸν κλάδον του, διὰ περαιτέρω σπουδῶν κλπ., Φρονοῦμεν προσέτι ὅτι πρέπει νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ διδασκάλων νὰ κανονίσῃ ποῖα βιβλία πρέπει νὰ ἐγκριθοῦν πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων καὶ ἄλλη τοιαύτη διὰ τὸν καταρτισμὸν ἀναλυτικοῦ προγράμματος.

Μίαν παρατήρησιν ἔχομεν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς: Τελευταίως ἤρχισαν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ θέσεις τῶν διευθυντῶν τῶν κοινοτικῶν μας σχολείων νὰ καταλαμβάνωνται ἀπὸ κληρικοὺς καὶ δὴ ἄρτι ἀφιχθέντας ἐξ Ἑλλάδος. Εἶναι τοῦτο συστηματικὴ ἐνέργεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ εἶναι τυχαία σύμπτωσις διὰ τὸ Σικάγον; Ὁ διδασκαλικὸς κόσμος ἀνησυχεῖ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ δὲν τὸ θεωρεῖ οὔτε φρόνιμον οὔτε ἀποτελεσματικόν. Ἀντὶ νὰ ἐνθαρρύνωμεν τοὺς διδασκάλους δι' οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως νὰ ἀποκτήσουν ἀνώτερα προσόντα, δίδομεν ἐπιμίσθιον εἰς τοὺς ἱερεῖς ν' ἀντικαθιστοῦν προσοντούχους διδασκάλους. Ποῦ θὰ φθάσῃ αὐτὸ καὶ πόσον κακὰ ἀποτελέσματα δύναται νὰ ἔχῃ ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε. Καταλαβαίνει κανείς, ὅταν σὲ μιὰ πολὺ μικρὴ παροικία, ποὺ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ πληρώσῃ διδάσκαλον, ὁ ἱερεὺς ἀναλαμβάνει καὶ τὸ σχολεῖον· ἀλλὰ σὲ μεγάλες πόλεις, ὅπου τὰ σχολεῖα εἶναι πολυτάξια καὶ ἔχουν πολλοὺς διδασκάλους, νὰ ἀναλαμβάνῃ ὁ ἱερεὺς τὴν διεύθυνσιν τοῦ σχολείου καὶ νὰ παραγνωρίζωνται προσοντοῦχοι διδάσκαλοι, εἶναι ἀκατανόητον. Εὐχόμεθα νὰ μὴ συμβαίνῃ τὸ ἴδιο καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ θὰ συστήσῃ εἰς τοὺς

(Συνέχεια εἰς τὴν 19ην σελ.)

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΥΠΟΒΛΗΘΕΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Μέσα πρὸς Βελτίωσιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως

Ὑπὸ Αἰδ. ΑΘΑΝ. ΤΣΑΜΠΗΡΑ

Αἱ ὧραι 4–6 μ. μ., εἶναι ψυχολογικῶς ἀντίθετοι καὶ ἀκατάλληλοι καὶ διὰ τοῦτο παρατηρεῖται εἰς τοὺς μαθητὰς στενοχώρια καὶ ἀπροθυμία ὡς καὶ δυσαρέσκεια εἰς τὸ ἀπογευματινὸν σχολεῖον.

Πρὸς καλυτέραν ἐκμάθησιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ τῶν Ἑλληνοπαίδων, πρέπει ὅπου εἶναι δυνατὸν νὰ ἱδρυθοῦν ἡμερήσια Ἑλληνοαμερικανικὰ σχολεῖα, ὅπου ἐκεῖ ὁ μαθητὴς θὰ διδάσκεται περισσότερες καὶ κατάλληλες ὧρες, εἰς κατάλληλον χῶρον μεθ' ὅλων τῶν καλῶν συντελεστῶν.

Ὅπου ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἱδρυθοῦν τοιαῦτα καὶ κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ ὑπάρχουν τὰ ἀπογευματινὰ ἐπιβάλλεται νὰ καλυτερεύσουν ὁπωσδήποτε οἱ ὅροι τῶν τοιούτων σχολείων.

1ον.—Νὰ ὑπάρχουν καλαὶ αἴθουσαι μὲ ὅλους τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς καὶ παιδαγωγικῆς.

2ον.—Νὰ πλουτισθῶσι μὲ πολλὰ ἐποπτικὰ μέσα καὶ κατάλληλα ἀναγνωστικὰ βιβλία, ὡς καὶ ἵδρυσιν μικρῶν βιβλιοθηκῶν μὲ ὡραῖα καὶ τερπνὰ βιβλιαράκια τὰ ὁποῖα νὰ μελετοῦν οἱ μαθηταὶ κατ' οἶκον καὶ νὰ διηγῆται ἕκαστος ἐν ὀλίγοις εἰς τὸ σχολεῖον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔμαθε.

3ον.—Νὰ προβάλλωνται σχετικαὶ διδακτικαὶ ταινίαι εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ σχολείου καὶ εἰ δυνατὸν πολλὰς φοράς, ἵνα ψυχαγωγῆται καὶ ξεκουράζηται ὁ μαθητής, ὥστε μὲ τὰ τοιαῦτα μέσα νὰ καθίσταται τὸ Ἑλληνικὸν ἀπογευματινὸν σχολεῖον ἀγαπητὸν καὶ μετὰ προθυμίας νὰ φοιτοῦν οἱ μαθηταὶ εἰς αὐτό.

4ον.—Νὰ δραματοποιοῦνται ὅσα μαθήματα εἶναι δυνατὸν μὲ τοὺς μαθητὰς ὥστε νὰ γεννᾶται εἰς αὐτοὺς ἡ χαρὰ καὶ εὐχαρίστησις, ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ ταυτοχρόνως νὰ γίνεται καὶ ἡ ἐκμάθησις καλυτέρα.

4ον.—Οἱ διδάσκαλοι νὰ συμπεριφέρωνται μὲ ἀγάπην πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ νὰ προσπαθοῦν ἡ διδασκαλία των νὰ εἶναι εὐχάριστος πρὸς αὐτούς, ἵνα συγκρατῇ τὴν προσοχὴν καὶ κινῇ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν.

6ον.—Αἱ Κοινότητες ὅπου εἶναι πολλοὶ μαθηταὶ νὰ χωρίζωσιν εἰς δύο ἢ τρία τμήματα τοὺς μαθητὰς καὶ νὰ προσλαμβάνωσι καὶ ἄλλους διδασκάλους διὰ τὴν καλυτέραν διδασκαλίαν.

7ον.—Καὶ οἱ γονεῖς εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔρχωνται συνεπίκουροι καὶ βοηθοὶ εἰς τὸ ἔργον τῶν διδασκάλων καὶ νὰ προτρέπουν τὰ τέκνα των νὰ μελετοῦν καὶ νὰ γράφουν κατ' οἶκον, ἐπιβοηθοῦν δὲ ταῦτα εἴς τινας ἀπορίας καὶ ἐρωτήσεις. Παρετηρήθη ὅτι πολλοὶ γονεῖς οὐδόλως παρακολουθοῦν τὰ τέκνα των ὡς πρὸς τὴν σχολικήν των ἐργασίαν καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν μαθητὰς νὰ ἔρχωνται χωρὶς εἰς τὸ σπίτι των νὰ ἐμελέτησαν καὶ νὰ ἔγραψαν.

Ἡ Θέσις τοῦ Διδασκάλου εἰς τὴν Κοινωναν μας

Ὑπὸ ΕΛΕΝΗΣ ΔΕΚΟΥΛΟΥ

Τὸ σπουδαιότερον ζήτημα κατὰ τὴν γνώμην μου εἶναι τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τοῦ Ἕλληνος διδασκάλου ἐν Ἀμερικῇ. Ὁ διδάσκαλος δὲν κατέχει τὴν πρέπουσαν εἰς αὐτὸν θέσιν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ, θεωρεῖται ἁπλῶς ἕνας ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος πληρώνεται κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι τοῦ ἀξίζει γιὰ νὰ διδάξῃ λίγα γράμματα κατὰ τὴν ἔκφρασιν πολλῶν στὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον.

Τὰ παιδιὰ πηγαίνουν στὸ Ἑλληνικὸ σχολεῖο, μὲ ἐντελῶς διαφορετικὰ συναισθήματα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν στὴν ψυχή τους ὅταν πηγαίνουν στὰ Ἀμερικανικά. Γιὰ τὸ Ἀμερικανικὸ σχολεῖο αἰσθάνονται σεβασμό, οἱ Ἀμερικανοὶ διδάσκαλοι στέκουν ὑψηλὰ στὴν συνείδησί τους, ὅπως καὶ πρέπει νὰ στέκουν.

Συμβαίνει τὸ ἴδιο μὲ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα; Δυστυχῶς ὄχι. Ποιὸς πταίει γι' αὐτό; Ποιὸς ἐμπνέει τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη στὴν ἁπαλὴ ψυχὴ τῶν παιδιῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸ σχολεῖο; Τὸ σπίτι.

Πρῶτα-πρῶτα ἀπὸ τοὺς γονεῖς θὰ μάθῃ τὸ παιδὶ ν' ἀγαπᾷ καὶ νὰ σέβεται τὴν Ἑλληνίδα διδασκάλισσα ὅπως καὶ τὴν Ἀμερικανίδα. Δυστυχῶς πολλοὶ γονεῖς μιλοῦν γιὰ τοὺς Ἕλληνας διδασκάλους μὲ μεγάλη ἔλλειψι σεβασμοῦ, τοὺς θεωροῦν ὡς πρόσωπα ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἐκτελοῦν τὰς διαταγάς τους. Τοὺς κάμνουν παρατηρήσεις ἐμπρὸς στὸ παιδί.

Πῶς εἶναι δυνατὸν λοιπὸν τὸ παιδάκι αὐτὸ ν' ἀγαπήσῃ καὶ νὰ σεβασθῇ τὸν Ἕλληνα διδάσκαλον;

Θὰ ἦτο πολὺ λυπηρὸν ἂν τὰ αἰσθήματα αὐτὰ ἦσαν γενικά, εὐτυχῶς ὑπάρχουν γονεῖς ποὺ θεωροῦν τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖο ὡς ἕνα ἱερὸ μέρος, στὸ ὁποῖο ὁ διδάσκαλος προσπαθεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ στὶς τρυφερὲς καρδιὲς τῶν παιδιῶν τὴν ἀγάπη πρὸς τὴ θρησκεία καὶ τὴν πατρίδα, ποὺ προσπαθεῖ νὰ κρατήσῃ τὰ Ἑλληνόπουλα στὴν ἀγκαλιὰ τῆς γλυκειᾶς μας πατρίδος, προσπάθεια πολὺ μεγάλη στὴ φιλόξενο αὐτὴ χώρα ποὺ τραβᾶ τὰ παιδιὰ σὰν μαγνήτης.

Πόσοι ὅμως αἰσθάνονται ἔτσι; Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐρώτημα. Ἐὰν ἡ ὁμογένεια ἀναγνωρίσῃ τὸν προορισμὸν τοῦ Ἕλληνος διδασκάλου καὶ τὸν θέσῃ ψυχικῶς ἐκεῖ ποὺ τοῦ ἀνήκει, τότε θὰ ὑψωθῇ τὸ γόητρο τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ θὰ κατανοηθῇ ὁ μέγας καὶ ὑψηλὸς προορισμός του.

Τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα θὰ λάβουν νέα ζωή, ὁ διδάσκαλος θὰ ἐπανεύρῃ τὸ ψυχικό του σφρῖγος καὶ αἱ Κοινότητες καὶ σχολικαὶ ἀρχαὶ θὰ κατανοήσουν τὴν ἀξία του.

Μὲ βαθειὰ συγκίνησι ὁ διδασκαλικὸς κόσμος βλέπει ὅτι αἱ ἐλπίδες του γιὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς θέσεώς του πραγματοποιοῦνται χάρις εἰς τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον ποὺ δεικνύει γιὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας.

Ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς αὐτὸν εἶναι μεγάλη.

Προσόντα Διδασκάλων

Ὑπὸ Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Διὰ νὰ ἀναγκασθοῦν οἱ μὴ ἔχοντες συμπληρώσῃ ἀπαραιτήτους παδαγωγικὰς σπουδὰς διδάσκαλοι νὰ παρακολουθήσουν εἰς τὰ ἐδῶ διδασκαλεῖα σπουδὰς ἔστω καὶ δι' ἀλληλογραφίας πρὸς ἀπόκτησιν προσόντων, πρέπει νὰ ἀναγνωρισθοῦν οἱ διπλωματοῦχοι διδάσκαλοι ἀπὸ τὰς ἐνδιαφερομένας διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον Ἀρχάς, ὡς ἀνώτεροι τῶν ἐκ περιστάσεων γινομένων διδασκάλων.

Ἡ ἀναγνώρισις αὕτη θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς διαβαθμίσεως τῶν διδασκάλων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, συμφώνως τῶν παιδαγωγικῶν σπουδῶν ἑκάστου, ὅπως καὶ τῶν ἐτῶν τῆς εὐδοκίμου πείρας του. Ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ διδασκάλου θὰ ἐξαρτᾶται καὶ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεώς του. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διαβαθμίσεως τῶν διδασκάλων καὶ ὅσοι ἔχουν διπλώματα Ἑλληνικῶν διδασκαλείων διὰ νὰ παρουσιάσουν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ὅπως μὴ μείνουν στάσιμοι θὰ ἐνδιαφερθοῦν νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ πλατύνουν τὴν παιδαγωγικήν των μόρφωσιν καὶ εἰς τὰ Ἀμερικανικὰ Διδασκαλεῖα.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΕΩΣ

Ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ὑμετέραν κρίσιν τὸ ἑξῆς σχέδιον διαβαθμίσεως.

Εἰς τοὺς στερουμένους πτυχίου Διδασκαλείου (Ἑλληνικοῦ ἢ Ἀμερικανικοῦ,) νὰ δοθῇ ὁ βαθμὸς Ε' τάξεως.

Εἰς τοὺς πρωτοδιοριζομένους πτυχιούχους νὰ δοθῇ ὁ βαθμὸς Α' τάξεως. Μετὰ 5ετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν νὰ δίδεται ὁ βαθμὸς Γ' τάξεως. Μετὰ 12ετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν νὰ δίδεται ὁ βαθμὸς Β' τάξεως. Καὶ μετὰ 20ετῆ συνολικὴν ὑπηρεσίαν ὁ βαθμὸς Α' τάξεως.

Διδάσκαλος τῆς Ε' τάξεως δὲν θὰ προβιβάζεται ἐὰν δὲν θελήσῃ νὰ παρουσιάσῃ ἔστω καὶ πιστοποιητικὸν ὅτι παρηκολούθησε τὰ δύο τουλάχιστον μαθήματα: Εἰδικὴν Διδακτικὴν καὶ Φιλοσοφίαν τῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰς Ἀμερικανικὸν Ἐκπαιδευτήριον, καὶ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δὲν θὰ προβιβάζεται πέραν τῆς Β' τάξεως, ἐκτὸς ἐὰν τελειώσῃ σπουδάς.

Ἕκαστον ἔτος μετεκπαιδευτικῆς σπουδῆς ἐκ μέρους τῶν πτυχιούχων διδασκάλων θὰ λογίζεται ὡς ὑπηρεσία εἰς τὸ ζήτημα τῆς διαβαθμίσεως.

Διὰ τῆς διαβαθμίσεως τῶν διδασκάλων πιστεύω νὰ ἀποκτήσωμεν καλυτέρους διδασκάλους καὶ τὰ σχολεῖα μας νὰ γίνουν πλέον καρποφόρα.

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ Εὐλαβέστατοι Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ὅπως ταχυδρομοῦν αὐτοστιγμεὶ τὰ δηλωτικὰ γάμων πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν διὰ νὰ μὴ καθυστερῆται ἡ ἀποστολὴ τῶν Πιστοποιητικῶν Γάμου πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Τὸ Ὠργανωμένον Σχολεῖον

Ὑπὸ ΕΜΜ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γραφείου κ. Ν. Βαβούδης, εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ὑποδείξῃ μερικὰ θέματα, πάνω στὰ ὁποῖα θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ κάνῃ ἐκλογὴ καὶ νὰ μιλήσῃ στὸ σημερινὸ διδασκαλικὸ συνέδριο. Ἐγὼ ἀποφάσισα νὰ ἀπαντήσω σύντομα στὸ ἐρώτημα.

«Εἶναι τὸ Ἑλληνικὸ Ἀπογευματινὸ Σχολεῖο ὠργανωμένο;»

Εἰδικὰ γιὰ τὸ ἀπογευματινὸ ἑλληνικὸ σχολεῖο ποιὲς εἶναι αἱ δυνάμεις ποὺ πρέπει νὰ ἑνωθοῦν καὶ νὰ συνεργασθοῦν κανονικά; Πολλές. Αἱ κυριώτερες: Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ Διδάσκαλοι.

Γονεῖς, Κοινότητες, Συμβούλια καὶ Ἱερεῖς παίζουν δευτερεύοντα ρόλο στὴν σχολικὴ ὀργάνωσι.

Ἔχω εἰκοσιπέντε χρονῶν πεῖρα, κι' εἶναι ἡ πεῖρα αὐτὴ ποὺ μὲ κάμνει νὰ μιλῶ ρεαλιστικά. Φταῖμε ΜΕΙΣ οἱ διδάσκαλοι σ' ὅλα—μὰ σὲ ὅλα τὰ ζητήματα—στοὺς διορισμούς, στὴ μισθοδοσία, στὴ διδασκαλία, στὶς ἀπολύσεις. Καὶ φταῖμε γιατὶ δὲν κατορθώσαμε νὰ ἀντιληφθοῦμε βαθειὰ τὴ σημασία τοῦ «ὀργανώνω».

Οἱ ἴδιοι οἱ διδάσκαλοι δὲν ἔδειξαν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν βελτίωσι τῆς θέσεώς των. Πολλοὶ πῆραν τὸ ἐπάγγελμα γιὰ πάρεργο ἢ «ἐπικερδῆ ἐνασχόλησι» καὶ ἄλλοι μὲ φοβερὸ ἀτομικισμὸ ἀπέρριψαν ὑποδείξεις, συστάσεις, ἐκκλήσεις καὶ παρακλήσεις.

Στὴν ὀργάνωσι τοῦ Σχολείου ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ μὲ ἐγκυκλίους, μὲ προγράμματα, μὲ στατιστικές, μὲ κηρύγματα γύρω «στὸ ἱερὸν καὶ ἄχαρι ἔργο τοῦ διδασκάλου, μὲ δεήσεις «ὑπὲρ τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων», μὲ τέϊα κάθε διετίαν, μὲ κληρικολαϊκὰ συνέδρια, στὰ ὁποῖα μόνον κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκπνεύσεώς των συνεζητοῦντο ζητήματα ἐκπαιδευτικά, ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἔδειξε προθέσεις καὶ διελάλει διαθέσεις της γιὰ τὴν καλλίτερη ὀργάνωσι τῶν σχολείων. Ἀλλὰ «σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει». Ἔλειπε καὶ λείπει ἀκόμη ἡ κινητήριος δύναμις, ἔλειπε ἐκεῖνο τὸ πνεῦμα ποὺ κατορθώνει νὰ φέρῃ τὶς δυνάμεις ὅλες μαζί, νὰ τὶς ἑνώσῃ μὲ τρόπον ὥστε νὰ συνεργάζωνται κανονικὰ—νὰ ὀργανωθοῦν.

Τὸ ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ δύναμις αὐτὴ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ διευθύνῃ τὴν ὀργανωτικὴν προσπάθειαν γιὰ χρόνια πολλὰ ἀνέμενε πολλὰ ἀπὸ τὸν διδάσκαλον.

Εἶναι ἐξ ἴσου ἀλήθεια ὅτι οἱ περισσότεροι διδάσκαλοι ἦσαν καὶ εἶναι πιστοὶ στρατιῶτες, εὐσυνείδητοι, ἄξιοι τοῦ ὑπουργήματος. Οἱ διδάσκαλοι ὅμως ὡς σύνολον, ὡς ὁμάς, δὲν μπόρεσαν νὰ «ἑνώσουν τὰς δυνάμεις των καὶ νὰ συνεργασθοῦν κανονικά», νὰ ἐπιβληθοῦν. Ἐπαναπαύοντουσαν σ' ἕνα συστατικὸ γράμμα τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἐφέροντο καὶ ἐσύροντο ἀπὸ προέδρους, ἱερεῖς, συμβούλους.

Ἀρχιεπισκοπὴ λοιπὸν καὶ διδάσκαλοι, μ' ὅλο ποὺ

Τὸ Πρόβλημα τῆς Πειθαρχίας εἰς τὸ Ἀπογευματινὸν Σχολεῖον

Ὑπὸ ΕΛΕΝΗΣ ΡΟΔΙΝΗ

Τὸ παιδὶ δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀνάγκη γιὰ τὴν μάθησιν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ οὔτε μπορεῖ ν' ἀντιληφθῇ τὴν σοβαρότητα τοῦ σκοποῦ τῆς μαθήσεως τῶν Ἑλληνικῶν. Καὶ μάλιστα τὸ παιδὶ ἐπαναστατεῖ στὸ ἄκουσμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου διότι τοῦ παρεμβαίνει ὡς ἐμπόδιο στὰ ἀπογευματινά του παιγνίδια καὶ σχέδια. Αὐτὸς εἶναι ὁ σπουδαιότερος λόγος διατὶ τὸ παιδὶ ἔρχεται χωρὶς διάθεσι στὸ σχολεῖο μας καὶ δείχνει ἀδιαφορία γιὰ τὰ μαθήματα. Πολὺ συχνὰ δέ, ἔρχεται ξεχνώντας τὰ βιβλία του κάπου. Εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ ἔνδειξις ὁποίαν θέσιν κατέχει τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον εἰς τὴν συνείδησίν του. Τὸ Ἑλληνόπουλο τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πολιτισμοῦ δὲν εἶναι κατάλληλο γι' αὐτὴν τὴν ἐπιπρόσθετη ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν προσπαθοῦμεν νὰ δώσωμεν ἔπειτα ἀπὸ τὰς τρεῖς μετὰ μεσημβρίαν. Ἡ ἐπιφόρτωσις αὐτὴ προϋποθέτει παιδιὰ ἄλλου Πολιτισμοῦ, παιδιὰ μὲ ὀλιγώτερα ἐλκυστικὰ πράγματα γύρω τους. Τὸ Ἀμερικανόπαιδο ἀπὸ τὸ πρωῒ ποὺ θὰ σηκωθῇ ἔχει κι' ὅλας καταστρώσῃ στὸ μυαλό του τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας του. Ἔχει τόσα πολλὰ πράγματα νὰ κάμῃ ποὺ ποτὲ δὲν ἀνιᾷ. Ἔχει ἐκτὸς ἀπὸ τὰ διάφορα παιγνίδια του καὶ τὰ σπόρτς, τὸ ράδιο, τὸ τελεβίζιον καὶ τὰ COMICS του. Ἑπομένως βλέπει τὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖον σὰν ἕνα ἐνοχλητικὸ πρᾶγμα, διότι παρεμβαίνει ἀνάμεσα στὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας του. Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ πηγαίνει στὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο διότι τὸ θέλουν οἱ γονεῖς του καὶ ἑπομένως πρέπει νὰ ὑπακούσῃ. Τὰ περαιτέρω τὰ γνωρίζει ὁ διδάσκαλος.

Εἶναι πραγματικῶς ἀγὼν ἡ ἐργασία τὴν ὁποίαν κάθε διδάσκαλος ἐκτελεῖ εἰς τὸ Ἀπογευματινὸ Σχολεῖο καὶ τοῦτο ἐξ αἰτίας τῶν δυσκολιῶν ποὺ ἀνέφερα παραπάνω. Ἰδεώδης θὰ ἦτο ἡ ἐργασία μέσα στὰς τάξεις τοῦ ἀπογευματινοῦ Σχολείου ἐὰν τὰ παιδιὰ προσήρχοντο μὲ κάποιαν θέλησιν ἰδικήν των καὶ μὲ σχετικὴν διάθεσιν δι' ἐργασίαν. Ἀλλὰ δυστυχῶς τοῦτο δὲν φαίνεται νὰ εἶναι κατορθωτόν.

Γνωρίζοντες ὅτι ἡ ἀπόκτησις ρουτίνας εἰς τὴν ἐργασία εἶναι σπουδαιότατος παράγων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς πειθαρχίας, ἔχομεν καθῆκον νὰ ἐπιδιώξωμε τὴν ἐπίτευξιν τῆς ρουτίνας αὐτῆς εἰς τὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ὥρα τῆς διδασκαλίας. Ὅλοι ὅμως οἱ διδάσκαλοι μ' ἕνα ἐνιαῖον σύστημα. Ἕνα σοβαρὸ πρόβλημα ἀπειθαρχίας παρουσιάζει ἡ κατ' οἶκον ἐργασία. Πολὺ συχνὰ τὰ περισσότερα παιδιὰ δὲν ἐκτελοῦν τὴν κατ' οἶκον ἐργασίαν ἡ ὁποία τοὺς δίδεται. Εἶμαι τῆς γνώμης νὰ μὴ δίδεται στὰ παιδιὰ ἐργασία νὰ τὴν ἐκτελέσουν στὸ σπίτι. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἀποφεύγωμε τὰ δυσάρεστα τὰ ὁποῖα προκύπτουν ὅταν ἀνακαλύπτωμεν ὅτι ἡ ἐργασία δὲν ἔγινε.

Ἂς γίνωμεν περισσότερον ἐλαστικοὶ κι' ἂς φυλάγωμεν ἐμεῖς τὰ βιβλία καὶ τὰ τετράδια τους εἰς τὴν αἴθουσα ὥστε ἐρχόμενα τὰ παιδιὰ νὰ τὰ βρίσκουν ἐκεῖ.

Τὸ πρόβλημα τῆς πειθαρχίας ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε στὸ ἀπογευματινὸ σχολεῖο. Τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶναι πολὺ ἰσχυρὰ καὶ δὲν πρόκειται ἐμεῖς νὰ ἐπιφέρωμε οὐδεμίαν μεταβολήν. Ἡ κατάστασις θὰ παραμένῃ ἡ ἴδια μέχρις ὅτου ἱδρυθοῦν περισσότερα ἡμερήσια σχολεῖα.

Ἂς εὐχηθοῦμε λοιπὸν σύντομα αἱ Ἑλληνικαὶ Κοινότητες ν' ἀποκτήσουν Ἡμερήσια Σχολεῖα εἰς τὰ ὁποῖα τὰ παιδιὰ νὰ ἐκπαιδεύωνται τελειότερον καὶ μὲ πολὺ καλλίτερα ἀποτελέσματα εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

εἶχαν τὸν ἴδιο ἀντικειμενικὸ σκοπὸ «νὰ δώσουν στὰ παιδιὰ ἀφθονώτερη διδασκαλία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς ἐθνικοθρησκευτικάς μας παραδόσεις», δὲν μπόρεσαν νὰ ἑνώσουν τὶς δυνάμεις τους μὲ τρόπο ποὺ νἄχουν ὡς ἀποτέλεσμα ἕνα καλὰ ὠργανωμένο σχολεῖο.

Μὰ ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε. Κι' ἂς γίνεται ἀκόμη. Τί μέλλει γενέσθαι; Θὰ ἐξακολουθήσωμεν; Θὰ δοκιμάσωμεν ἀναδιοργάνωσι;

Κι' ἂν συμφωνῆτε μαζί μου πὼς τὸ ἐκπαιδευτικό μας σύστημα εἶναι ἄρρωστο, κι' ἂν ἡ δική σας διάγνωσι συμφωνῇ μὲ τὴ δικιά μου, τότε ἂς πάρουμε τὸ μαχαῖρι γιὰ μιὰ ριζικὴ ἐγχείρησι, πού, ἂν καὶ λίγο ἀργά, θὰ κόψῃ τὸ σάπιο μέρος καὶ θὰ δώσῃ ἐλπίδες γιὰ ἕνα ὠργανωμένο σχολεῖο, ὅπως τὸ θέλουμε κι' ὅπως ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ εἶναι.

Λέγω, λοιπόν,

α'.—Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ν' ἀπαρτίζεται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ ἐκπαιδευτικοὺς μὲ πρόεδρον τὸν Σεβασμιώτατον.

β'.—Νὰ ὀργανωθοῦν κατὰ περιφέρειες Διδασκαλικοὶ Σύνδεσμοι μὲ Κεντρικὴν Στοάν, στὴν Νέαν Ὑόρκην ἢ τὸ Σικάγον.

γ'.—Οἱ διορισμοὶ νὰ γίνωνται ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν Κεντρικὴν Στοὰν τοῦ Συνδέσμου Διδασκάλων καθ' ὑπόδειξιν τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων.

δ'.—Νὰ ὑπάρχῃ τέτοια συνεργασία μεταξὺ Συνδέσμων διδασκάλων καὶ ἱερέων, ὥστε νὰ ἐπιβάλλῃ σεβασμὸν εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων.

Παρακαλοῦνται

ΟΣΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ δὲν λαμβάνουν τακτικὰ τὸ φύλλον νὰ βεβαιοῦνται πρῶτον ἂν ἡ συνδρομή των δὲν ἔχει λήξει, καὶ ἂν εὑρίσκωνται ἐν τάξει, νὰ εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖον τῆς Διεκπεραιώσεως πρὸς διόρθωσιν τυχόντος λάθους.

Ἀπευθύνεσθε οὕτω:

ORTHODOX OBSERVER
293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ 14ου ΠΑΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ Μεγάρῳ σήμερον, 12ην Ὀκτωβρίου, 1950, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10ην π. μ., παρόντων 70 διδασκάλων καὶ διασκαλισσῶν, γίνεται ἔναρξις τοῦ 14ου Πανδιδασκαλικοῦ Συνεδρίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ.

Γενομένης προσευχῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ δεήσεως ὑπὲρ τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Ἀθηναγόρα, τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου καὶ τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Χάρρυ Τρούμαν, τὸ Συνέδριον ἄρχεται ἀμέσως τῶν ἐργασιῶν του, ὁπότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος λαμβάνει τὸν λόγον καὶ διὰ θαυμασίου λόγου προσφωνεῖ τοὺς διδασκάλους καὶ εὔχεται ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν σκοπῶν τοῦ Συνεδρίου. Ἀκολουθεῖ ὀρθοστασία καὶ σιγὴ ὑπὲρ τῶν εἰς Κύριον μεταστάντων διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν καὶ προσευχὴ ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἡ Α. Σεβ. ὑποβάλλει ψήφισμα διὰ νὰ σταλῇ πρὸς τὴν Αὐτοῦ Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν καὶ ἐκφρασθῇ πρὸς Αὐτὸν ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Συνεδρίου διὰ τὰς ἐνεργείας καὶ ἐνδιαφέρον ποὺ ἔδειξε διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ γενικῶς διὰ τὴν συστηματοποίησιν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας. Τὸ ψήφισμα γίνεται δεκτὸν διὰ χειροκροτημάτων. Ἐπίσης ἀποφασίζεται ὅπως σταλῇ ψήφισμα πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἐν Ἑλλάδι καὶ νὰ παρακληθῇ ὅπως διαβιβάσῃ τοὺς χαιρετισμοὺς τῶν ἐν Ἀμερικῇ διδασκάλων πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι συναδέλφους των. Ἀκολούθως ἡ Α. Σεβ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑποβάλλει ψήφισμα πρὸς τὴν Κυπριακὴν Ἐθνικὴν Πρεσβείαν, διὰ τοῦ ὁποίου ἅπαντες εὔχονται τὴν ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν. Ἐπίσης νὰ σταλοῦν εὐχαριστίαι τοῦ Συνεδρίου πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν τύπον.

Μετὰ ταῦτα λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νύσσης ὅστις κάμνων γενικὴν ἀνασκόπησιν τῆς παιδείας ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων ὅτι σήμερον ἐν Ἀμερικῇ καὶ Καναδᾷ ὑπάρχουν 10 Ἡμερήσια Σχολεῖα, 370 ἀπογευματινά, 500 διδάσκαλοι καὶ 306 Ἐκκλησίαι. Ἀνέφερε διὰ τὴν ἀμέλειαν τῶν γονέων ὅπως στέλλουν τὰ Ἑλληνόπαιδα εἰς τὰ σχολεῖα, εἰς μίαν μάλιστα Κοινότητα εἶπεν ὅτι ἐκ τῶν 70 μαθητῶν ποὺ ἐνεγράφησαν, ἐφοίτησαν εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους μόνον 28.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γραφείου παρουσιάζει τοὺς παρισταμένους ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου. Τὴν Ἀτλαντίδα ἀντιπροσώπευε εἰς τὸ Συνέδριον ὁ κ. Γ. Καραμάνος καὶ τὸν Ἐθνικὸν Κήρυκα ὁ κ. Γ. Καβρίκας καὶ ἡ κ. Μίνα Ἰωαννίδου.

Ἀκολούθως τὸ Συνέδριον προβαίνει εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ Προεδρείου καὶ ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν του. Κατόπιν προτάσεως τοῦ Αἰδ. Ἀγγελίδου, τιμῆς ἕνεκεν ἐκλέγεται Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Μιχαήλ, εἰσηγητὴς (CHAIRMAN) ὁ κ. Ἐμμ. Ἀθανασιάδης, ἀντιπρόεδρος ἡ πρόεδρος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου «Ἀθηνᾶ» Δὶς Κατίνα Ἀναγνωστοπούλου καὶ γραμματεῖς οἱ κ. κ. Μιχαὴλ Λιάτσης καὶ Ἰωάννης Τζώρτζης.

Ὁ κ. Ἀθανασιάδης εὐχαριστεῖ τοὺς συνέδρους διὰ τὴν ἐκλογήν του ὡς CHAIRMAN καὶ συνιστᾷ βραχυλογίαν εἰς τὰς συζητήσεις καὶ νὰ ἐκφράζωνται ἐλευθέρως αἱ ἰδέαι καὶ αἱ γνῶμαι των. Παρουσιάζει κατόπιν τὴν πρόεδρον τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου «Ἀθηνᾶς» Δίδα Ἀναγνωστοπούλου, ἡ ὁποία ὁμιλεῖ ἀπὸ χειρογράφου τὰς ἀπόψεις καὶ ἰδέας τοῦ Συνδέσμου καὶ καταθέτει τὴν ἔκθεσίν της εἰς τὴν γραμματείαν. Ἐπειδὴ παρετηρήθη κάποια δυσφορία ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου προτεινομένου μισθοῦ τῶν $120.00 ὑπὸ τῆς Δίδος Ἀναγνωστοπούλου, ὁ εἰσηγητὴς ἐπεξηγεῖ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀφορᾷ μόνον τοὺς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διδασκάλους.

Κατόπιν προσκαλεῖται ὁ κ. Σάββας Σαββίδης, Πρόεδρος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου Νέας Ἀγγλίας καὶ Καναδᾶ, ὅστις ἀναγινώσκει ἐπίσης ἀπὸ χειρογράφου τὴν ἔκθεσίν του, ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει τὰς γνώμας τῶν μελῶν τοῦ ἀνωτέρω Συνδέσμου. Ἡ ἔκθεσίς του κατετέθη ἐπίσης παρὰ τῇ γραμματείᾳ.

Ἡ τρίτη ἔκθεσις τοῦ Συνδέσμου τῶν διδασκάλων Σικάγου καὶ περιχώρων, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Βαβούδη, ἀποσταλεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Γεωργίου Δρόσου, μὴ δυνηθέντος νὰ παραστῇ καὶ ἥτις καὶ κατετέθη παρὰ τῇ γραμματείᾳ.

Κατόπιν τὸ Συνέδριον προβαίνει εἰς ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς περὶ συντάξεως τῶν διδασκάλων, ἡ ὁποία ἀπετελέσθη ἐκ τῆς κ. Φαρμακοπούλου, δίδος Ἀναγνωστοπούλου καὶ τῶν κ. κ. Σαββίδη, Ἰωάννου Χρυσοστόμου καὶ Δημ. Πετρίδη, ὅπως ἑτοιμάσῃ ἔκθεσιν καὶ ὑποβάλῃ αὐτὴν κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίαν. Ἐπειδὴ ὑπελείπετο ὀλίγη ὥρα ἀπὸ τὴν πρωινὴν συνεδρίασιν, ὁ κ. Ἀθανασιάδης προτείνει ὅπως δοθῇ ὁ λόγος εἰς μερικοὺς ἐκ τῶν παρευρισκομένων ἵνα ὁμιλήσουν καὶ πρὸς τοῦτο παρουσιάζει τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόραν ὅστις λέγει ὅτι συμφωνεῖ ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως τῶν διδασκάλων, σημεῖον τὸ ὁποῖον ἐτόνισαν οἱ προσλαλήσαντες πρόεδροι τῶν Συνδέσμων εἰς τὰς ἐκθέσεις των. Εἰσηγεῖται δὲ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀναγνωστικῶν βιβλίων, ὥστε νὰ γίνουν ἐφάμιλλα τῶν ἀμερικανικῶν τοιούτων μὲ εἰκόνας καὶ ἱστορίας μὲ ἐνδιαφέρον, ὥστε νὰ τὰ ἀγαπήσουν τὰ παιδιά, ἀλλ' ἐν τέλει λέγει ὅτι χρειάζεται καὶ καλὴ ἐργασία ἐκ μέρους τῶν διδασκάλων. Πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν αἰτημάτων τῶν διδασκάλων συνιστᾷ ὅπως πλησιάσωμεν τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων ὄχι ἀπ' εὐθείας ἀλλὰ διὰ κυκλωτικῆς κινήσεως.

Κατόπιν ὁ εἰσηγητὴς παρουσιάζει τὸν Αἰδ. Βασίλειον Εὐθυμίου μέλος τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, ὅστις

λέγει ὅτι τὸ παρὸν συνέδριον εἶναι ἀνώτερον ὅλων τῶν προηγουμένων ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ τονίζει ὅπως καταπολεμηθῇ μὲ κάθε τρόπον ἡ ἀδιαφορία τῶν γονέων περὶ τῆς ὁποίας ἐγένετο λόγος ὑπὸ τῶν προλαλησάντων. Ὁμιλῶν περὶ σχολείων, ἐπαινεῖ τὸ ἔργον τῶν Ἡμερησίων καὶ φέρνει ὡς παράδειγμα καλῆς ἐργασίας τὰ σχολεῖα τοῦ Μπρόνξ, τοῦ Καθεθρικοῦ, τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καὶ τὴν Σχολὴν Βέντοβα, ὅπου γίνεται θαυμασία ἐργασία, ἀλλὰ ταυτοχρόνως λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐνισχυθοῦν καὶ τὰ ἀπογευματινὰ σχολεῖα, ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς. Ἐν τέλει δὲ συνηγορεῖ περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν διδασκάλων, ἀλλὰ νὰ πλησιάσωμεν καὶ νὰ πείσωμεν τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια διὰ τῆς κυκλωτικῆς ὁδοῦ καὶ ὄχι ἀπ' εὐθείας.

Κατόπιν παρουσιάζει τὸν Αἰδ. Ἀγγελίδην, ὁ ὁποῖος ὡς πρόεδρος τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου, ὁμιλεῖ ὑπὲρ τοῦ ἐθναποστολικοῦ ἔργου τοῦ διδασκάλου ἐν Ἀμερικῇ, ὑπὲρ τῆς συνεργασίας ἱερέως καὶ διδασκάλου γιὰ ἕνα μεγάλο σκοπὸν καὶ ὅτι τὰ διδακτικὰ βιβλία νὰ γράφωνται ὑπὸ εἰδικῶν, κυρίως ἐκ μέρους τῶν διδασκάλων. Προκειμένου δὲ περὶ μισθοδοσίας συνιστᾶ εἰς τοὺς διδασκάλους νὰ μὴ δέχωνται ὅπως ὑπηρετῶσιν μὲ μικροὺς μισθούς. Συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς μὲ τὸν θεσμὸν τῆς συντάξεως τῶν διδασκάλων καὶ πιστεύει ὅτι εἰς τὸ προσεχὲς Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον θὰ βελτιωθῇ ἡ θέσις τῶν διδασκάλων.

Ὑποδείξεις

Ἔπειτα ὁ εἰσηγητὴς λέγει ὅτι πρέπει νὰ διεξαχθῇ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἑξῆς θεμάτων:

1ον). Σύνταξις διδασκάλων. 2ον). Μονιμοποίησις διδασκάλων. 3ον). Βελτίωσις μισθοδοσίας. 4ον). Ἐπικύρωσις διορισμοῦ ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ 5ον). Διαβάθμισις διδασκάλων.

Ἄρχεται διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω σημείων κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβον τὸν λόγον πολλοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ κ. Ν. Χατζηδημητρίου, ὅστις προτείνει ὅπως οἱ διδάσκαλοι ἐφοδιάζωνται ὑπὸ ἀδείας ἀναγνωρίσεως πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ αἱ Κοινότητες νὰ προσλαμβάνουν ὡς διδασκάλους μόνον τοὺς ἀνεγνωρισμένους.

Ἔπειτα ἀπὸ μακρὰν διαλογικὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν διαφόρων ἀπόψεων τοῦ ζητήματος, ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ διδάσκαλοι διορίζωνται ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑκάστης Κοινότητος. Μετὰ τὸ τέλος τῆς συζητήσεως, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπ. προτείνει ὅπως ἐπὶ ἕνα λεπτὸν ἅπαντες ὀρθιοι κρατήσουν σιγὴν εἰς μνήμην τῶν ἀποθανόντων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν καὶ μετὰ ταῦτα λύεται ἡ συνδερίασις διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 3ην μ. μ.

Κατὰ τὴν 3ην μ. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ἀθανασιάδης συνιστᾶ ὅπως οἱ διδάσκαλοι ἄφοβα καὶ μετὰ θάρρους ἐκφράζουν τὰς γνώμας των. Ὁμιλεῖ περὶ ὀργανώσεως τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων εἰς μίαν Παναμερικανικὴν Ὁμοσπονδίαν. Ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσίν του, τὴν ὁποίαν καὶ καταθέτει παρὰ τῇ γραμματείᾳ.

Ἔπειτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τονίζει ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν πραγματικότητα εἰς τὰ αἰτήματά μας καὶ ὅτι ἀνέκαθεν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ προσεπάθησε διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ὅτι σήμερον ἡμεῖς βαδίζομεν τὸν δρόμον τῶν προκατόχων. Συνιστᾶ βελτίωσιν τῶν ἀπογευματινῶν σχολείων καὶ ἵδρυσιν περισσοτέρων ἡμερησίων.

Ἐπεξηγῶν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὁ κ. Ἀθανασιάδης λέγει ὅτι οἱ προκάτοχοι ἐπέτυχον μόνον ὅσον ἀφορᾶ τὴν ὀργάνωσιν τῶν διδασκάλων καὶ ὄχι ὡς πρὸς ὅλον τὸ ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα. Ὁ κ. Σαββίδης ὑπεραμύνεται τοῦ ἔργου τῆς προκατόχου διοικήσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὑποστηρίζει τὴν ἰδέαν τῆς Πανδιδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἀκολούθως ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γραφείου κ. Ν. Βαβούδης, κάμνει τὰς εἰσηγήσεις του κατὰ τὰς ὁποίας πρῶτον εὐχαριστεῖ τοὺς διδασκάλους διὰ τὴν συνεργασίαν των μετὰ τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπ. Συμβουλίου καὶ ἀποκαλεῖ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὡς τὸν ἀπὸ «μηχανῆς θεόν», ὅστις ἦλθεν ἵνα λύσῃ τὰ ἐκπαιδευτικὰ προβλήματα τῆς Ἀμερικῆς. Ὁμιλεῖ κατόπιν περὶ τῶν φωτεινῶν καὶ σκοτεινῶν σημείων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ λέγει ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουν σκοτεινὰ σημεῖα.

Ἀναφερόμενος εἰς τὰ φωτεινὰ σημεῖα λέγει ὅτι σήμερον οἱ Ἕλληνες ἵδρυσαν καὶ συντηροῦν σχολεῖα εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας διὰ τὰ ὁποῖα ἐξοδεύονται περίπου $800.000 ἐτησίως. Ἄλλο φωτεινὸν σημεῖον εἶναι τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀπογευματινῶν σχολείων ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξῆλθον οἱ ἀποτελοῦντες σήμερον τὰς χορωδίας τῶν ἐκκλησιῶν μας, λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῶν Κοινοτήτων καὶ φέρει ὡς ἄλλο παράδειγμα τὰς ἑλληνικὰς ἐπιστολὰς ποὺ ἔστελναν οἱ στρατιῶτες εἰς τοὺς γονεῖς των κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Ἐπίσης ἀναφέρει τοὺς χορούς, τραγούδια, τὰς συγκεντρώσεις καὶ διασκεδάσεις ὅπου πάντοτε λαμβάνουν μέρος οἱ τῆς νέας μας γενεᾶς.

Μελανὰ σημεῖα ἐκπαιδεύσεως

1ον). Πολλὰ παιδιὰ δὲν φοιτοῦν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ ἡ ἀναλογία αὐτὴ εἶναι περίπου 20%. Ὅτι τὰ ἐγγραφόμενα δὲν φοιτῶσιν τακτικὰ στὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, ἐγγράφονται ἀργὰ καὶ ἀποσύρονται πρὸ τῆς λήξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Ἄλλο μελανὸ σημεῖον εἶναι ὅτι παιδιὰ εὑρισκόμενα εἰς περιοχὰς μακρὰν τῶν Κοινοτικῶν Κέντρων, δὲν λαμβάνουν καθόλου ἑλληνικὴν μόρφωσιν. Τὰ παιδιὰ μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των χάνονται διότι εὑρίσκονται εἰς ξενικὸν περιβάλλον, δὲν διαβάζουν κανένα ἑλληνικὸν βιβλίον ἢ ἐφημερίδα. Πρὸς διόρθωσιν τοῦ σημείου αὐτοῦ, συνιστᾷ τὴν ἵδρυσιν Παιδικῶν Βιβλιοθηκῶν μὲ καλοτυπωμένα βιβλία, μὲ ὡραίας εἰκόνας, μὲ ἐνδιαφέροντα θέματα καὶ ἄλλα.

Ἄλλο σημεῖον εἶναι ὅτι ἡ Κοινωνία γενικῶς δὲν πληρώνει ἐπαρκῶς τὸν διδάσκαλον, ὥστε νὰ τοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐξέλιξιν τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης, νὰ ἐπισκέπτεται διάφορα μουσεῖα, βιβλιοθήκας, ἢ ἄλλα μορφωτικὰ ἱδρύματα ὥστε νὰ συγχρονίζεται.

Πρὸς τούτοις ὁ κ. Βαβούδης δίδει τὰς ἑξῆς συστάσεις: — Πρωτίστως νὰ συσπειρωθῶμεν πέριξ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, νὰ γίνεται στενὴ συνεργασία διδασκάλων καὶ ἱερέων, νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν πρὸς βελτίωσιν καὶ γενίκευσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ ἐξευρεθοῦν τρόποι ὅπως τὰ παιδιὰ μελετοῦν ἑλληνικὰ μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των. Ἐπίσης συνιστᾶ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ πέραν τῆς Ἕκτης τάξεως καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὅπως βελτιωθῇ ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῶν διδασκάλων.

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν προσοντούχων διδασκάλων ἐν Ἀμερικῇ, ὁ κ. Βαβούδης λέγει ὅτι μεταξὺ 660 διδασκάλων ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, μόνον 66 δὲν ἔχουν δίπλωμα Γυμνασίων. Οἱ 400 εἶναι διπλωματοῦχοι διδασκαλείων, οἱ δὲ λοιποὶ ἔχουν ἄλλα προσόντα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, λέγει, ἔχομεν ἀρκετοὺς διδασκάλους καὶ δὲν ὑπάρχει ζήτημα ἐλλείψεως τοιούτων, διότι ἀφ' ἑνὸς ἔρχονται ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἀφ' ἑτέρου προπαρασκευάζονται νέοι εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν καὶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν συστάσεων τοῦ κ. Βαβούδη, ὁ κ. Ἀθανασιάδης προτείνει τὴν συσσωμάτωσιν τῶν διδασκάλων εἰς μίαν μεγάλην Ὁμοσπονδίαν καὶ ἀναγινώσκει προπαρασκευασμένον σχέδιον. Ἐπακολουθεῖ διαλογικὴ συζήτησις καὶ ἐν τέλει ὁ κ. Ι. Χρυσοστόμου ὑποβάλλει πρότασιν ὅπως ἱδρυθῇ Παναμερικανικὴ Ὁμοσπονδία Διδασκάλων. Ἡ πρότασίς του ὑποστηρίζεται ὑπὸ τοῦ κ. Σαββίδη καὶ γενομένης ψηφοφορίας ψηφίζεται.

Κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος προτείνει ὅπως ἱδρυθῇ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ μελετήσῃ καλῶς τὸ ζήτημα καὶ ὑποβάλῃ τὸ πόρισμά της, ὅταν πάλιν θὰ συνέλθωμεν κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς Διακαινησίμου. Πρὸς τοῦτο ἐξελέγη πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης, τῆς Δίδος Ἀναγνωστοπούλου καὶ τῶν κ. κ. Βαβούδη, Ἀθανασιάδη καὶ Χατζηδημητρίου.

Μετὰ ταῦτα ἡ κ. Καλουμενίδου ὁμιλεῖ διὰ μακρῶν ὑπὲρ τῶν ἀπογευματινῶν σχολείων καὶ εἰδικῶς κάμνει ἔκκλησιν ὅπως ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐνεργήσῃ ἵνα ἀνοίξουν πάλιν τὰ σχολεῖα (ἀπογευματινὰ) τοῦ Μπροῦκλυν, τὰ ὁποῖα ἔκλεισαν τελευταίως. Ὑποβάλλει πρὸς τοῦτο πρότασιν «ὅπως συστάσει τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀνοίξουν τὰ κλεισμένα σχολεῖα, τὰ ἀναλάβουν ὑπὸ τὴν προστασίαν των αἱ Κοινότητες καὶ ὅπως μὴ ὑποστηρίζουν τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα». Ἡ πρότασίς της ψηφίζεται.

Ἀκολούθως δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Λέανδρον Παπακώσταν, διδάσκαλον Ἁγίου Γεωργίου Φιλαδελφείας, ὁ ὁποῖος προτείνει ὅπως οἱ λόγοι τῶν ὁμιλητῶν περιορίζωνται μόνον εἰς 10 λεπτὰ καὶ εἰς 3 λεπτὰ οἱ σχολιασταί. Ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσίν του καὶ λέγει ὅτι οἱ διδάσκοντες ὀφείλουν νὰ πιστεύουν ἀκράδαντα εἰς ὅ,τι διδάσκουν. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διακόπτεται διότι προσέρχεται εἰς τὸ Συνέδριον ὁ κ. Θεόδωρος Τουρκοβασίλης, πρώην ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐν Ἑλλάδι, ὁ κ. Ἀποσκίτης, βουλευτὴς Ἀρκαδίας καὶ ὁ Θεοφιλ. Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ, τοὺς ὁποίους συστήνει διὰ καταλλήλων φράσεων ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος. Ὁ κ. Παπακώστας ἐξακολουθεῖ μετὰ ταῦτα τὴν ἔκθεσίν του ἡ ὁποία κατατίθεται εἰς τὴν γραμματείαν.

Ἔπειτα λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Θεοφιλέστατος Νανζιαζοῦ Ἰεζεκιὴλ Τσουκαλᾶς, ὅστις τονίζει τὸ ἀλληλένδετον τῆς θρησκείας καὶ ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ προτρέπει στενὴν συνεργασίαν Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ διδασκάλων.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ἰ. Χρυσοστόμου λαμβάνει τὸν λόγον καὶ ὁμιλεῖ περὶ διαβαθμίσεως τῶν διδασκάλων καὶ λέγει ὅτι μία τοιαύτη διαβάθμισις θὰ παρακινήσῃ τοὺς διδασκάλους ὅπως παρακολουθοῦν τὴν ἐπιστήμην των εἰς Ἀμερικανικὰ Κολλέγια καὶ ὅτι ἡ σύνταξις τῶν διδασκάλων πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος τῶν προσόντων των. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεώς του τὴν καταθέτει παρὰ τῇ γραμματείᾳ.

Κατόπιν δὲ σχετικῆς συζητήσεως, ἀποφασίζεται ὅπως ἡ διαβάθμισις τῶν διδασκάλων μελετηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑποβληθῇ τὸ πόρισμά του εἰς τὸ προσεχὲς Διδασκαλικὸν Συνέδριον ποὺ θὰ συνέλθῃ μετὰ 6 μῆνας.

Μετὰ ταῦτα ἡ δὶς Ἑλένη Ροδίνη ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσίν της ἥτις ἀναφέρεται εἰς τὸ πρόβλημα τῆς πειθαρχίας τῶν παιδιῶν εἰς τὰ ἀπογευματινὰ σχολεῖα. Τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἥτις κατεχειροκροτήθη καταθέτει παρὰ τῇ γραμματείᾳ.

Ἀκολούθως ὁμιλεῖ ὁ κ. Τουρκοβασίλης περὶ πατρίδος, θρησκείας καὶ γλώσσης μετὰ μεγάλης συγκινήσεως, καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ πράξῃ τὸ πᾶν ὥστε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ πράξῃ ὅ,τι δύναται διὰ τὸν Ἕλληνα διδάσκαλον τῆς Ἀμερικῆς.

Ἔπειτα ὁ κ. Αὐλωνίτης διδάσκαλος τῆς Μουσικῆς εἰς ἀμερικ. σχολεῖα, ὁμιλεῖ περὶ μουσικῆς ὡς μέσου πειθαρχίας τῶν παιδιῶν καὶ πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης.

Κατόπιν δι' ὀλίγων ὡμίλησεν ὁ κ. Καβρίκας Πρόεδρος τοῦ Ἡμερησίου Μπρὸνξ καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος».

Μετά, ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν συντάξεων διαβάζει τὴν ἔκθεσίν της καὶ ἀκολουθεῖ διαλογικὴ συζήτησις. Ψηφίζεται κατόπιν τὸ πρῶτον μέρος της ποὺ περιλαμβάνει τὸν ὁρισμὸν τοῦ διδασκάλου ποὺ δικαιοῦται συντάξεως. Τὸ δεύτερον μέρος ποὺ ἀναφέρεται εἰς τοὺς πόρους καὶ ἀποδοχὰς τῆς συντάξεως ψηφίζεται ὡς ἑξῆς:

«Ὅπως οἱ διδάσκαλοι πληρώνουν ἐτησίως $25.00 καὶ λαμβάνουν βασικὴν μηνιαίαν σύνταξιν $30.00

ὅταν φθάσουν τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἐπίσης ὑπεβλήθη δεύτερον σχέδιον, συμφώνως τοῦ ὁποίου οἱ διδάσκαλοι νὰ πληρώνουν $45.00 ἐτησίως καὶ νὰ λαμβάνουν σύνταξιν $40.00 τὸν μῆνα.»

Κατόπιν, προτάσει τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀποφασίζεται ὅπως σταλῇ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐρωτηματολόγιον εἰς τοὺς διδασκάλους εἰς τὸ ὁποῖον νὰ γνωρίζεται ἡ ἀπόφασις περὶ συντάξεως τῶν διδασκάλων καὶ νὰ ἀπαντήσουν ποῖον ἐκ τῶν δύο συστημάτων συντάξεως προτιμοῦν ἢ ἐὰν θέλουν νὰ συμμετάσχουν εἰς τὸ σύστημα συντάξεως.

Οἱ πόροι τῶν συντάξεων ὡρίσθησαν ὡς ἑξῆς 1ον). Καταβολαὶ τῶν διδασκάλων, τὸ ποσὸν τῶν $25.00 ἢ τῶν $45.00. 2ον) Καταβολαὶ τῶν Κοινοτήτων ἢ Σχολείων $20.00 ἐτησίως. 3ον). Δικαίωμα ἐγγραφῆς μαθητῶν $1.00 ἐτησίως. 4ον). Ποσοστὰ ἐκ μέρους τοῦ ταμείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. 5ον). Ποσὰ ἀπὸ δίσκους ἢ ἀπὸ κοινωνικὰς συγκεντρώσεις ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ ἀπὸ προμήθειαν ὅταν οἱ διδάσκαλοι ἐγγράφουν συνδρομητὰς εἰς τὸν Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν.

Ἐν τέλει ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ Διδασκαλικοὶ Σύνδεσμοι ἀποστείλουν ἀπὸ ἕνα ἀντιπρόσωπον εἰς τὸ μέλλον νὰ συγκληθῇ Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον εἰς τὸ ST. LOUIS, MO.

Ἡ Συνεδρίασις τοῦ Πανδιδασκαλικοῦ Συνεδρίου λύεται διὰ προσευχῆς ὥραν 7.45 μ. μ., ὅτε ὁ κ. Νικ. Ρουμπάνης παρουσίασε θαυμάσιον μουσικὸν πρόγραμμα μὲ τὴν χορῳδίαν τῆς Κοινότητος Μάουντ Βέρνον Νέας Ὑόρκης.

Ὁ κ. Ν. Βαβούδης ηὐχαρίστησε τὰ μέλη τῆς χορῳδίας Ρουμπάνη καὶ τὸν διευθυντήν της, τὰς Δίδας Βραχνοῦ καὶ Μπενᾶ διὰ τὴν ἐπιστασίαν εἰς τὸ γεῦμα τὸ ὁποῖον παρετέθη εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν, ἰδιαιτέρως ηὐχαρίστησε τὸν Ἑλληνικὸν τύπον καὶ τὴν «Φωνὴν τῆς Ἀμερικῆς»

ΕΜΜ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ,
Τσαίρμαν

Μ. ΛΙΑΤΣΗΣ
Γραμματεὺς

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 12ης σελ.)

ἱερεῖς νὰ μὴ ἀναλαμβάνουν καθήκοντα καὶ δέχωνται ἐπιμίσθια διδασκάλων, διότι ἔτσι δὲν προάγεται ἡ ἐκπαίδευσις, ἀλλὰ γίνεται πάρεργον, ἀντὶ νὰ θεωρῆται σοβαρὸν ἔργον ποὺ πρέπει νὰ ἀνατίθεται εἰς εἰδικούς. Οἱ παλαιότεροι ἱερεῖς, ποὺ εἶχαν, φαίνεται μελετήσει καλλίτερα τὴν κατάστασιν, ἀπέφευγαν νὰ ἀναμιγνύωνται στὰ σχολεῖα. Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον, ἂν καὶ οἱ νεήλυδες ἐπωφελοῦντο ἐκ τῆς πείρας τῶν παλαιοτέρων καὶ προσπαθοῦσαν δι' ἄλλου τρόπου νὰ ἐνισχύουν τὸ ἔργον τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ὄχι διὰ τῆς προσωπικῆς των διδασκαλίας· διότι, ὅταν τὸ ἐνδιαφέρον των καὶ ἡ περὶ τὰ καθήκοντά των φροντὶς διχασθῇ μεταξὺ σχολείου καὶ ἐκκλησίας ἡ ὑπηρεσία των θὰ χωλαίνῃ καὶ εἰς τὰ δύο.

ΤΑ ΦΩΤΕΙΝΑ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 8ης σελ.)

παγγελματικῆς συνειδήσεως εἰς τὸν διδάσκαλον τῶν ἀπογευματινῶν σχολείων, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ τὴν διδασκαλικὴν ὡς πάρεργον ἐπάγγελμα καὶ τὸ ἐγκαταλείπει μόλις εὕρῃ σταθερωτέραν καὶ πλέον προσοδοφόρον ἐργασίαν.

Ἡ κοινωνία μας πρέπει νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸν διδάσκαλον. Νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ μονιμότητα θέσεως καὶ σύνταξιν, νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ ἀποκτήσῃ ἐπαγγελματικὴν συνείδησιν. Ἡ βελτίωσις τῆς κοινωνίας ἀνέκαθεν ἐξηρτήθη ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσιν. Ἐκπαίδευσις δὲ σημαίνει ὄχι μόνον μαθητὰς ἀλλὰ καὶ διδασκάλους.

Εἰς τὰς σχέσεις ἱερέως καὶ διδασκάλου ἀποδίδω μεγάλην σημασίαν. Πρέπει ὁ διδάσκαλος νὰ κατανοήσῃ τὴν θέσιν τοῦ ἱερέως καὶ τανάπαλιν. Καὶ οἱ δύο ἀγωνίζονται διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν.

Κατὰ ταῦτα φρονῶ ὅτι τὸ συνέδριον πρέπει νὰ προσέξῃ εἰς τὰ ἑξῆς:

1) Νὰ ἐξετασθοῦν οἱ καλλίτεροι τρόποι πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀποδόσεως τοῦ Σχολείου.

2) Νὰ ἐξετασθοῦν οἱ τρόποι πρὸς γενίκευσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ Ἑλληνόπουλα. Νὰ διδάσκωνται ὅλα τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

3) Νὰ ἐξετασθοῦν τρόποι δημιουργίας ἐνδιαφέροντος τῶν γονέων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον. Ἄνευ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν γονέων κτίζομεν ἐπὶ ἄμμου.

4) Τρόποι ὅπως ἀγαπήσῃ τὸ παιδὶ τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν βιβλίον.

5) Ἐπέκτασιν τοῦ σχολείου πέραν τῆς ΣΤ' τάξεως. Τὸ τοιοῦτον ἴσως ἀνάγεται εἰς τὸ τμῆμα τῆς Νεολαίας διὰ τὸ ὁποῖον ἐργάζεται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅπως καὶ διὰ τὸ τμῆμα Ἐκπαιδεύσεως.

6) Βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ διδασκάλου.

7) Ἐνίσχυσιν τοῦ διδασκάλου ὅπως παρακολουθῇ τὴν ἐπιστήμην του.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ προβλήματα αὐτὰ δύνανται νὰ συζητηθοῦν σήμερον καὶ νὰ διορισθοῦν ἐπιτροπαὶ ὅπως τὰ ἐξετάσουν καὶ φέρουν τὸ συμπέρασμά των εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν. Τὸ ζήτημα τῶν συντάξεων ἠμπορεῖ νὰ κανονισθῇ σήμερον διὰ νὰ ἔχωμεν πλήρη δεδομένα τὰ ὁποῖα νὰ παρουσιάσωμεν εἰς τὴν ἐπερχομένην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν ἐν Σαϊντ Λούϊς.

Εἶναι συμφέρον τῶν διδασκάλων νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὰς προστατευτικὰς πτέρυγας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία ἀπεδείχθη ὁ μόνος μόνιμος θεσμὸς εἰς τὸν ὁποῖον δυνάμεθα νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὴν τύχην τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐνθυμηθῆτε τὴν ἀναρχίαν ἡ ὁποία ὑπῆρχε πρὸ τῆς συστηματοποιήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ τοῦ νῦν Παν-

Ὑπόμνημα τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου Νέας Ἀγγλίας

Ἀναγνωσθὲν ὑπὸ τοῦ Κου ΣΑΒΒΑ ΣΑΒΒΙΔΟΥ

Ἡ ἀνάλυσις τῶν αἰτημάτων τῶν διδασκάλων Νέας Ἀγγλίας ἔχει ὡς ἑξῆς:

1ον.—Οἱ διδάσκαλοι νὰ ἀμείβωνται μὲ $120.00 μηνιαίως καὶ διὰ 12 μῆνας. Διδάσκαλοι οἵτινες ἐξασκοῦν καὶ ἄλλα ἐπαγγέλματα ὡς τὸ τοῦ Ἱεροψάλτου, Διευθυντοῦ Ἐκκλησιαστικῶν Χορῳδιῶν, Εἰδικοῦ Γραμματέως καὶ Εἰσπράκτορος νὰ ἔρχωνται εἰς ἰδιαιτέραν συμφωνίαν μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

2ον.—Ζητοῦμεν τὴν μονιμοποίησιν τῶν διδασκάλων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα. Οὐδεὶς διδάσκαλος νὰ ἀπολύεται τῆς θέσεώς του, ἐκτὸς ἂν συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι. Πρὸς τοῦτο νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὰ Κοινὰ Καταστατικὰ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς ἄρθρον παρόμοιον τῆς περιπτώσεως τῶν Ἱερέων. Ἡ παῦσις τοῦ διδασκάλου νὰ κρίνεται ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τότε νὰ τὴν ἐπικυρώνῃ, ἂν αἱ καταγγελίαι ἐναντίον τοῦ διδασκάλου εἶναι σοβαραί.

3ον.—Ὁ διδάσκαλος ὡς Ἐθνικὸς ἐργάτης καὶ ὡς σκαπανεὺς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, ὅστις φροντίζει ὅπως διατηρηθῇ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐν Ἀμερικῇ, ἡ Ὀρθόδοξος θρησκεία καὶ ἡ φιλελληνικὴ ἰδέα καὶ ἀγάπη, νὰ ἀπολαμβάνῃ ἐξ ἴσου μετὰ τοῦ Κληρικοῦ τοῦ ἰδίου σεβασμοῦ ὑπὸ τῆς Ὁμογενείας.

4ον.—Νὰ ἐκτυπωθοῦν ὁμοιόμορφα Ὡρολόγια Προγράμματα διδασκαλίας Ἡμερησίων καὶ Ἀπογευματινῶν σχολείων μονοδιδασκάλων ἢ καὶ περισσοτέρων διδασκάλων, ὡς καὶ Σχολικὸν Ἑορτολόγιον Ἑλλην. Ἐκκλησιαστ. καὶ Ἀμερικανικ. ἑορτῶν.

5ον.—Συμφώνως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἑλληνόπαιδος τῆς Ἀμερικῆς καὶ κατόπιν τῶν τόσων μετατροπῶν τῆς Παιδείας, νὰ συνταχθῇ νέον Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα διδασκομένων μαθημάτων. (Σημ. Ἔγινεν ἐν τῷ μεταξύ). Εἶναι ἀνάγκη ὁ Ἑλληνόπαις τῆς Ἀμερικῆς νὰ διδαχθῇ ἀνάγνωσιν, γραφὴν μετ' ὀρθογραφίας ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς Βυζαντινῆς, Ἀρχαίας καὶ Νεωτέρας Ἑλλάδος, στοιχεῖα Ἑλληνικῆς Γεωγραφίας, τὰ θρησκευτικὰ Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, τὴν Λειτουργικήν, Κατήχησιν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν. Προσέτι ἑρμηνείαν Εὐαγγελικῶν Περικοπῶν. Περὶ πλέον δὲ τὴν ζωὴν τοῦ Μετανάστου Ἕλληνος.

6ον.—Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἡμῶν σχολείων διὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἐπιθεωρητῶν ἐνέχει μεγάλην ζωτικότητα διὰ τὴν πρόοδον τῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκομεν. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς νὰ ἐπισκέπτεται τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα ἑκάστης περιφερείας τρὶς τοῦ ἔτους. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Σχολικοῦ Ἔτους, ὁπότε θὰ βλέπῃ πόσοι μαθηταὶ ἐνεγράφησαν, Ποῖοι διδάσκαλοι διωρίσθησαν, μὲ τί μισθόν, τί βιβλία ἐδόθησαν πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ τί ἐλλείψεις ἔχει τὸ Σχολεῖον. Κατὰ τὰς ἄλλας δύο ἐπισκέψεις του νὰ ὑποβάλλῃ τοὺς μαθητὰς εἰς προφορικὰς καὶ γραπτὰς ἐξετάσεις διὰ νὰ βλέπῃ τὴν πρόοδον τῶν μαθητῶν, καὶ τὰ πορίσματα ἑκάστης ἐπισκέψεως νὰ ἀνακοινώνῃ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀμείβῃ τὸν ἐπιμελῆ διδάσκαλον μετ' ἐγκωμίων πρὸς τοὺς διοικοῦντας τὸ σχολεῖον οἵτινες δυνατὸν καὶ ὑλικῶς νὰ ἱκανοποιήσουν τὸν διδάσκαλον ἔτι περισσότερον, τὸν δὲ ἀμελοῦντα τὸ καθῆκόν του νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν Ἀνωτάτην ἡμῶν Ἐκπαιδευτικὴν Ἀρχήν. Ὡς Ἐπιθεωρηταὶ ὅμως νὰ διορίζωνται οἱ κατέχοντες μεγάλα παιδαγωγικὰ προσόντα, μὲ πολλὴν διδασκαλικὴν πεῖραν καὶ μὲ συνείδησι δεδοκιμασμένην καὶ οὐχὶ χάριν ρουσφετιῶν καὶ τῶν τῆς ἀνάγκης συμπαθειῶν.

7ον.—Διὰ τὸ ζήτημα τῆς Γλώσσης εἰς τὰ διδακτικὰ ἡμῶν βιβλία, εἰς τὰς 4 πρώτας τάξεις νὰ διδάσκεται ἡ Δημοτικὴ Γλῶσσα καὶ εἰς τὰς τελευταίας ἡ Καθαρεύουσα καὶ ἂν εἶναι δυνατὸν ἡ Ἑλληνικὴ Χρηστομάθεια μὲ τοὺς Αἰσωπείους Μύθους εἰς τὴν Ἀρχαίαν. Τοῦτο θὰ βοηθῇ τοὺς τροφίμους εἰς τὸ νὰ ἀντιλαμβάνωνται λέξεις τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ Τροπαρίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

8ον.—Διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως Συλλόγων Γονέων καὶ Διδασκάλων, ἤδη ἐγένετο ἀνακοίνωσις πρὸς τὰς Κοινότητας ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ πολλοὶ διδάσκαλοι ἵδρυσαν τοιούτους. Μόνον χρειάζεται μία ὕλη τὴν ὁποίαν διδάσκαλοι καὶ γονεῖς νὰ ἐπεξεργάζωνται πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ.

αγιωτάτου Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, ὁ ὁποῖος συνέστησε τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, ἐδημοσίευσε καταλόγους προσοντούχων διδασκάλων, ἐνήργησε διὰ τὴν σύνταξιν ἑνιαίου Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος, ἔδωσεν ὁδηγίας, μέσῳ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, πολυτίμους διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ ἐχρησίμευσε καὶ διαιτητὴς καὶ προστάτης πολλάκις τῶν διδασκάλων εἰς ἀναφυείσας διενέξεις.

Ὁ Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, ὡς ἦτο ἐπόμενον ἀνέστειλε τὴν κτηθεῖσαν ἐκείνην ὁρμὴν πρὸς τὴν πρόοδον τῆς ἐκπαιδεύσεώς μας. Οἱ διδάσκαλοι ἀνέμενον νὰ ἐμφανισθῇ ἕνας ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ὁ ὁποῖος νὰ ἐμφυσήσῃ νέαν πνοὴν εἰς τὴν ἐκπαίδευσίν μας. Ὁ ἀπὸ μηχανῆς αὐτὸς θεὸς ἀνεφάνη ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου Σεβασμιωτάτου Μιχαὴλ ὁ ὁποῖος πονεῖ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ διὰ τὸν διδάσκαλον.

Ἂς ἐπωφεληθῶμεν τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἀγάπης του πρὸς τὸν διδασκαλικὸν κόσμον.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ὁ πρώην ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Θ. Τουρκοβασίλης προσφωνῶν τοὺς διδασκάλους.

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαὴλ ἐπεσκέφθη τὰς κάτωθι Κοινότητας καὶ ἐλειτούργησεν ἀναπτύσσων ἐπικαίρως τὰς εὐαγγελικὰς περικοπὰς ἑκάστης Κυριακῆς εἰς τὰς λειτουργίας:

Ὀκτωβρίου 1 — Ἐλειτούργησεν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀστορίας, Ν. Υ., ἔνθα καὶ ἐχειροτόνησεν εἰς διάκονον τὸν ἱερολογιώτατον κ. Ὅμηρον Γκουμένην, πρὸς ὃν ὑπέμνησε τὸ ὕψος τοῦ ὑπουργήματος τῆς ἱερωσύνης, ἀπευθύνας ταὐτοχρόνως πρὸς αὐτὸν καὶ τὰς πατρικὰς στοργικὰς παραινέσεις αὐτοῦ· ἐπὶ τούτοις ὡμίλησε λίαν διδακτικῶς. Εἶτα παρετέθη μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας γεῦμα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐν ᾗ μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου παρεκάθησαν πολλοί.

Ὀκτωβρίου 2—Μετέβη εἰς Φιλαδέλφειαν ἔνθα ἐλειτούργησεν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον.

Ὀκτωβρίου 13—Ἀνεχώρησεν εἰς Σικάγον ἔνθα ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τὴν δὲ ἐπαύριον ἐλειτούργησεν ἐν τῷ αὐτῷ ἱερῷ Ναῷ ἐν αἷς ἱεραῖς ἀκολουθίαις ἐγένοντο δύο διάφορα κηρύγματα ἐποικοδομητικώτατα διὰ τοὺς χριστιανούς μας.

Ὀκτωβρίου 21—Μεταβὰς εἰς Bridgeport Conn. ἐσπέρισε χοροστατήσας, τὴν δ' ἐπομένην ἐλειτούργησεν ἐγκαινιάσας καὶ τὸν ναὸν τοῦτον τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὃν κατέκλυσαν τὰ πλήθη, ἵνα τύχωσι τῶν εὐλογιῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου αὐτῶν Πατρὸς Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ. Ἡ δὲ διὰ τὸν ἱερὸν ναὸν διενεργηθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ λογία ὑπῆρξε πλουσία συνῳδὰ τῷ εὐαγγελικῷ αὐτοῦ κηρύγματι.

Ὀκτωβρίου 26—Ἐλειτούργησεν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ Ἁγίου Γεωργίου ἀναπτύξας λίαν εὐστρόφως καὶ ἐποικοδομητικῶς τὰ τῆς ἑορτῆς.

Ὀκτωβρίου 29—Ἐλειτούργησεν ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τῆς μνημειώδους ἡμέρας τοῦ ΟΧΙ, ἐν ᾗ ὡμίλησεν ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος διὰ καταλλήλου ἐμπνευσμένης καὶ καλλιεποῦς εὐχῆς ἐπεσφράγισε τὴν ὅλην τελετὴν τῆς δοξολογίας.

ΘΕΟΦ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΙΚΑΓΟΥ
Κος ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σικάγου κ. Γεράσιμος παρηκολούθησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τὴν Θ. Λειτουργίαν τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰγιαλείας κ. Ἀγαθονίκου, μετὰ δὲ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε μέρος εἰς τὸ γενικὸν δεῖπνον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Νεολαίας καὶ ὡμίλησε περὶ τῶν καθηκόντων τῶν νέων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν κοινωνίαν, ἔδωκε βραβεῖα εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας κατὰ τὸν διαγωνισμὸν διὰ τὸ καλλίτερον Ἔμβλημα τοῦ Σωματείου. Τὸ πρῶτον βραβεῖον, κύπελλον ἀργυροῦν μὲ τὴν παράστασιν τῆς Ἐλευθερίας, ἔλαβεν ὁ κ. Ἀναστάσιος Gregory καταχειροκροτηθείς.

Τῇ 8ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μετέβη εἰς Moline, Ill., ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησε περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εἰς Θεὸν ἐλπίδος κατὰ τὰς παρούσας δυσημέρους περιστάσεις, ἃς διερχόμεθα, μετὰ δὲ τὴν Λειτουργίαν ἔλαβε μέρος εἰς τὸ πάγκοινον Γεῦμα, ὅπερ ἐδίδετο εἰς ὄφελος τοῦ Ναοῦ ὑπὸ εὐσεβῶν κυριῶν καὶ ὡμίλησε περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπερ ἐχαρακτήρισεν ὡς Θρησκευτικόν, Ἐκπαιδευτικὸν καὶ φιλανθρωπικόν.

Περὶ ὥραν 5:30 μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀνεχώρησε σιδηροδρομικῶς διὰ Toledo, Ohio ταξιδεύων δι' ὅλης τῆς νυκτὸς καὶ προέστη εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Παπαγιάννη ποικιλλαχῶς ὑπηρετήσαντος τὴν Ἐκκλησίαν.

Τῇ 15ῃ μετέβη εἰς Gary, Ind., ἔνθα τὴν μὲν πρωΐαν ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ὁμιλήσας περὶ «ἀνατροφῆς τῶν τέκνων» τῇ δὲ 3:00 μ. μ. κατέθηκεν ἐν μέσῳ πολλοῦ κόσμου τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ ἐκεῖ ἀνεγειρομένου Κοινοτικοῦ Κέντρου καὶ Σχολείου καὶ ὡμίλησε περὶ τῆς ὠφελιμότητος τῶν τοιούτων ἱδρυμάτων.

Τῇ 17ῃ ἐδέχθη ἐν τῷ Ἐπισκοπικῷ Μεγάρῳ τοὺς ἱερεῖς τῶν ἐν Σικάγῳ καὶ πέριξ Κοινοτήτων, πρὸς οὓς ὡμίλησεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ μεθ' ὧν περὶ ὥραν 2:00 μ. μ. συνεγευμάτισεν ἐν τῷ ἀριστοκρατικῷ Ἑστιατορίῳ Greek Village.

Τῇ 22ᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἐν

τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐτέλεσε τὴν βάπτισιν τοῦ θυγατρίου τοῦ Ἐξοχωτάτου Πρεσβευτοῦ κ. Γεωργίου Καψαμπέλη ἀναδόχων παραστάντων τῶν κ. κ. Γεωργίου καὶ Νόρας Γάβαρη καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Πανταλέοντος ὀνομασάντων αὐτὸ Δανάην, Ἐλπίδα καὶ Κορίναν.

Τῇ 26ῃ παρέστη εἰς δοξολογίαν ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, ἐν ᾗ ὡμίλησεν ὁ Ἅγιος Κυρηνείας κ. Κυπριανός.

Τῇ 27ῃ προέστη τῆς κηδείας τῆς ἀειμνήστου Ἰωάννας Πέτρου Ἀρεστοπούλου τελεσθείσης ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

ΘΕΟΦ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΥΣΣΗΣ
Κος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

—Τὴν Κυριακήν, 1ην Ὀκτωβρίου 1950 ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς προσκληθεὶς μετέβη εἰς Lancaster, Pa., λειτουργήσας ἐν τῷ αὐτόσε Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ὁμιλήσας μὲ θέμα «αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Ὁμογενοῦς τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τὰς Κοινοτικὰς καὶ ἄλλας ὀργανώσεις του».

—Τὴν 3ην Ὀκτωβρίου παρευρέθη εἰς τὴν σύσκεψιν τῶν Ἱερέων ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαήλ.

—Τὴν 5ην ἰδίου μηνὸς τὴν μὲν μεσημβρίαν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν σύσκεψιν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἀσχοληθέντος ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐράνου, τὸ δὲ ἑσπέρας παρευρέθη εἰς τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Στρατηγοῦ J. Van Fleet παρατεθὲν ἐπίσημον γεῦμα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Plaza.

—Τὴν ἑπομένην ἔλαβε μέρος εἰς συνεδρίαν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Τὴν 8ην Ὀκτωβρίου ἀνελθὼν εἰς Waterbury, Conn. ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν τὴν ἑπομένην ἐν τῷ αὐτόσε Ἱ. Ναῷ ὁμιλήσας καταλλήλως.

ΒΟΗΘΕΙΤΕ
ΤΟΝ
ΕΡΑΝΟΝ
ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

—Τὴν 10ην καὶ 11ην ἰδίου παρευρέθη εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας γενομένην ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ ὑποδοχὴν καὶ εἰς τὴν σχετικὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

—Τὴ 12ην παρευρέθη εἰς τὸ Διδασκαλικὸν Συνέδριον καὶ ὡμίλησε καθὼς καὶ εἰς τὸ πρὸς τιμὴν τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν δεῖπνον.

—Τὴν 15ην ἰδίου ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ προέστη μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀμερικῇ θανόντων Ἰμβρίων καὶ ὡμίλησε καταλλήλως ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Μπροῦκλυν, Ν. Υ.

—Τὴν 17ην ἰδίου μηνὸς παρευρέθη εἰς τὴν συνεδρίαν τῶν Κοινοτήτων Μείζονος Νέας Ὑόρκης καὶ τὴν 20ὴν εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς Κυπριακῆς Ἐπιτροπῆς.

—Τὴν Κυριακήν, 22αν ἰδίου μηνὸς ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησεν ἐν τῷ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου ἐπ' εὐκαιρία τῆς πανηγύρεως τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος.

—Τὴν ἑπομένην καθὼς καὶ τὴν μεθεπομένην ἔλαβε μέρος εἰς τὰς συνεδρίας τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Τὴν 26ην, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησεν ἐν τῷ πανηγυρίσαντι Ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος Ἀστορίας.

—Τὴν μεθεπομένην κατελθὼν εἰς Βολτιμόρην ἔψαλε Μέγαν Ἑσπερινόν, τὴν δὲ Κυριακὴν 29ην ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησε. Τὸ ἀπόγευμα ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς πόλεως, τὸ δὲ ἑσπέρας παρεκάθησεν εἰς τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Στρατηγοῦ Van Fleet παρατεθὲν ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἐπίσημον γεῦμα.

ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
κ. ΙΩΣΗΦ ΚΟΛΛΙΑ

—Τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ὡμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν «Εὐαγγελισμὸς» τῆς Νέας Ὑόρκης μὲ θέμα: «Τὰ ἔργα τῆς πίστεως».

—Τὴν 17ην Σεπτεμβρίου ὡμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν «Ἁγία Τριὰς» τοῦ Mount Vernon μὲ θέμα: «Ἡ Νέα Γενεὰ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα».

—Τὴν 24ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ὡμίλησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν «Ἅγιος Βασίλειος» τοῦ Troy, Ν. Υ. μὲ θέμα: «...Ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν».

—Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ὡμίλησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν «Ἅγιος Γεώργιος-Ἅγιος Δημήτριος τῆς Νέας Ὑόρκης μὲ θέμα: «Ἀνάγκη μελέτης τῶν Νέων Ἑλληνικῶν κειμένων».

—Τὴν 8ην Ὀκτωβρίου ὡμίλησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν «Ἅγιος Κωνσταντῖνος», Orange, N. J. μὲ θέμα: «Ἡ Ἑλλὰς μητέρα τῶν Ἐπιστημῶν».

—Τὴν 12ην Ὀκτωβρίου ὡμίλησεν εἰς τὴν «Ἁγίαν Βαρβάραν» τῆς Νέας Ὑόρκης κατὰ τὴν δεξίωσιν τοῦ νέου Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος μὲ θέμα: «Ἡ θέσις τοῦ Ἱερέως μεταξὺ τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ».

—Τὴν 22αν Ὀκτωβρίου ὡμίλησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν «Ἁγία Παρασκευὴ» τοῦ Staten Island μὲ θέμα: «Ὑποχρεώσεις τῶν παιδιῶν τῆς Νέας Γενεᾶς μας».

—Τὴν 29ην Ὀκτωβρίου ὡμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Albany «Ἁγία Σοφία» μὲ θέμα: «Τὸ ὄχι τῆς Ἑλλάδος 'ὄχι' τῶν ἐλευθέρων Λαῶν».

Τὸ μόνον πλῆρες καὶ τέλειον βιβλίον Ἑλληνικῆς Μαγειρικῆς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν.

Greek Cookery

In English

By NICHOLAS

TSELEMENTES

Good
Rich
Economical
Eating for every
Kitchen

Coming
Out
Of the
Knowledge of an
Expert and
Relayed to
You

300 Recipes
240 pages — $3.00.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers
293 Seventh Ave., New York

ΔΩΡΑ

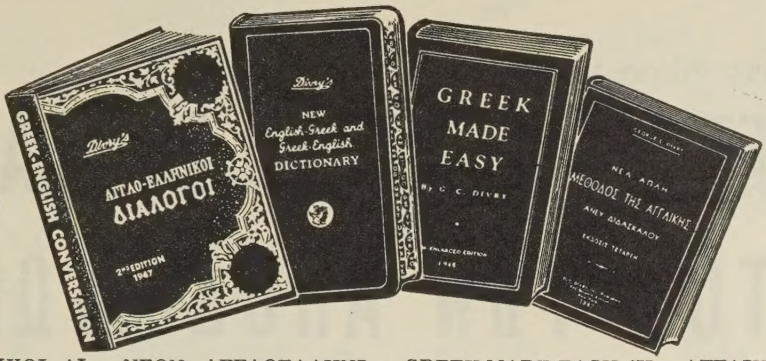

ΔΩΡΑ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY. Ὁδηγὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, μὲ τὴν προφοράν, ἐπὶ παντὸς χρησίμου θέματος. Νέα Ἔκδοσις 1947, μὲ ἐπιστολογραφίαν. Σελ. 448, σχῆμα τσέπης. Χρυσόδετοι $2.50.

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY. Τὸ νεώτατον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον λεξικόν. Ἔκδοσις 1948. Χρυσόδετον, μὲ εὐρετήρια $3.00. Μὲ δέρμα καὶ εὐρετήρια $4.00.

GREEK MADE EASY. Ἡ μόνη ἁπλῆ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς, κατ' οἶκον ἢ ἐν Σχολείῳ, ὑπὸ Ἀμερικανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων. Third enlarged edition (1948), 192 pages. Cloth, $2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ Ἄνευ Διδασκάλου. Ἡ ἀρίστη πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Προφορὰ ἀκριβεστάτη. Γλῶσσα ζωντανή. Κατάλληλος δι' ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους. Ε' ἔκδ. 1949, μὲ 64 ἐπὶ πλέον σελ. $3.00

ΟΙ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ DIVRY 1951

Εἶνε οἱ Μόνοι
ποὺ ἔχουν:
4 ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ
—Νέον
—Παλαιόν
—Ἀμερικανικὸν
—Ἱστορικόν.

◇

1000 ΠΕΡΙΠΟΥ
—Νέα Ἀστεῖα
—Νέα Τραγούδια
—Συνταγὰς Μαγειρικῆς
—Γνωμικὰ καὶ Παροιμίες.

◇

Ἐπὶ πλέον
Εἶναι οἱ μόνοι ποὺ συνοδεύονται μὲ
Δαπανηρὰς
Ἀναγλύφους
(Bas-Relief)
Γκλασὲ καὶ
Πολυχρώμους
Ἐθνικὰς καὶ
Θρησκευτικὰς
Ὡραιοτάτας
Καὶ Στερεὰς
ΕΙΚΟΝΑΣ

◇

Εἶναι Στολίδι
Πραγματικὸ
Γιὰ Κάθε
Σπίτι ἢ Κατάστημα

Τιμῶνται 80 Cents
(Ταχυδρομικῶς $1.00)

ΠΑΙΔΙΚΑ-ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ DIVRY

"Ολα καλῶς πανόδετα

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ. Νέον Παιδικὸν Ἀναγνωστικὸν διὰ τὴν 6' ἢ γ' τάξιν ὑπὸ Ε. Κωνσταντοπούλου. 35 ἔξοχοι εἰκόνες, ὕφος διηγηματικόν, γλῶσσα δημοτική, ποιήματα, κλπ. $1.00

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου. Τεῦχος Α'. Τὸ πλουσιώτερον καὶ μεθοδικώτερον. Μὲ 64 πολυχρώμους εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου. Μέρος Β'. Τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωστικὸν Β' Τάξεως, μὲ 42 πολυχρώμους εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' Τάξεως «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Ε. Κωνσταντοπούλου. Εἰς ὡραίαν δημοτικήν, μὲ λεξιλόγια, ποιήματα, εἰκόνας. $1.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωίδου. Ἔκδοσις Γ', 1945. Μὲ 100 ὡραίας εἰκόνας. $1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς Βυζαντινῆς καὶ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, Γ. Πολυζωΐδου, Ἱστορικὸν ἀναγνωστικὸν μὲ 30 μεγάλας εἰκόνας. Πανόδ. $1.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωίδου. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 ὁλοσελίδους εἰκόνας, προσευχὰς κλπ. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Γ. Πολυζωΐδου. Μὲ 30 εἰκόνας, διδάγματα, προσευχάς κλπ. Σελίδες 96. Πανόδετον $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Νεωτάτη ἔκδοσις Β', μὲ πολλὰς ὡραίας εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ». Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκριθὲν διὰ τὴν Δ' τάξιν $1.00

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Γ. Δημητριάδου. Πανόδετος $1.00.

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωίδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εὔκολα μαθήματα. $1.00

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop Germanos Polyzoides. .....$1.00.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωίδου. Ἐξηγεῖ ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναούς μας. Μὲ εἰκόνας. $1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα. C.O.D. 30c ἐπὶ πλέον. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers 293 SEVENTH AVE. NEW YORK 1, N. Y.

Σχεδιάσατε τώρα νὰ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

διὰ τὸ

ΕΤΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

μέσῳ τῆς

ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΗΣ TWA

Μόνης τακτικῆς Ἀεροπορικῆς Γραμμῆς κατ' εὐθεῖαν εἰς Ἀθήνας

Οἰκονομεῖτε ἕως 31% μὲ τὰ ἐκτάκτως χαμηλὰ 15-ἡμερῶν ναῦλα, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 16ης Μαρτίου

Τὸ 1951 θὰ εἶναι ἔτος πανηγυρικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἔχει ἐπισήμως προκηρυχθῆ ὡς ΕΤΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς φίλους τῆς Ἑλλάδος τοὺς διαμένοντας εἰς ἄλλας χώρας, ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου. Πρὸς τούτοις εἶναι ἡ 1900ὴ ἐπέτειος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου κηρύξαντος τὸν Χριστιανισμὸν ἐν Ἑλλάδι.

Ἐὰν καὶ σεῖς, ὅπως τόσαι χιλιάδες, σκέπτεσθε νὰ πανηγυρίσετε τὸ πανένδοξον τοῦτο ἔτος μὲ ἕνα ταξίδι στὴν Ἑλλάδα ἐνθυμηθῆτε ὅτι ἡ παγκοσμίως δοκιμασμένη Ἀεροπορικὴ Ἑταιρεία TWA εἶναι τὸ ταχύ, ἀξιόπιστον καὶ οἰκονομικὸν μέσον μεταβάσεως. **Καὶ μόνον ἡ TWA σᾶς προσφέρει εὔκολον μιᾶς γραμμῆς ἀεροπορικὴν ὑπηρεσίαν εἰς Ἀθήνας ἀπὸ 60 πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ.**

Θὰ ἀνακαλύψετε πολλὰ ἄλλα πλεονεκτήματα κάμνοντες τὸ ταξίδι σας μὲ τὰ 300-μιλίων-τὴν ὥραν ἀεροπλάνα τῆς TWA. Ἐξοδεύετε ὀλιγώτερον καιρὸν ταξιδεύοντες, καὶ περισσότερον μεταξὺ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων σας. Καὶ κατὰ τὸ ταξίδι ἀπολαμβάνετε εὐγενῆ ὑπηρεσίαν, νοστιμώτατα φαγητὰ δωρεὰν... ὅλα τὰ εὐχάριστα «ἔκτακτα» ποὺ κάμνουν τὸ ταξίδι μὲ τὴν TWA πραγματικὴν ἀπόλαυσιν **εἰς ὅλον τὸν κόσμον.**

Τὸ κάλλιστον ὅλων, μεταξὺ 1ης Ἰανουαρίου καὶ 16ης Μαρτίου, μπορεῖτε νὰ ἐξοικονομήσετε ἕως 31% ἀπὸ τὸ ὑπερωκεάνειον μέρος τοῦ ταξιδίου σας μετ' ἐπιστροφῆς, μὲ τὴν ἔκτακτον 15-ἡμερῶν ἔκπτωσιν ναύλων τῆς TWA. Διὰ πλήρεις πληροφορίας καὶ περιγραφικὸν φυλλάδιον ἀποταθῆτε εἰς τὸν ταξιδιωτικὸν πράκτορά σας ἢ ταχυδρομήσατε τὸ κάτωθι δελτίον.

Across the U.S. and overseas... you can depend on TWA

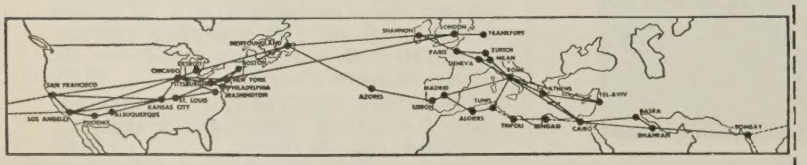

Trans World Airlines
Dept. 0, 60 E. 42nd Street, New York City 17, N. Y.

Dear Sirs: Please send me your free TWA folder *"1951 is* Greek Homecoming Year" as soon as it is available.

Name_____

Street_____

City_____

State_____